FIERDE HEFTE
AF
BESKRIVELSEN
OVER DEN
IISLANDSKE KYST
OG DE DER VÆRENDE
H A V N E
HENHÖRENDE TIL KAARTET No. 5 OVER ÖSTKYSTEN FRA
HIERADS-FLOIN-BUGT TIL INGOLFS-HÖFDE-HUK,
SAMT TIL KAARTET No. 6 OVER SYDKYSTEN FRA
INGOLFS-HÖFDE-HUK
TIL **KAP-REIKIANÆS** TILLIGEMED
FUGLESKIÆRENE.

Udgivet fra det Kongelige Söekaart-Arkiv 1822.



Samlet og udarbeidet af

P. de Löwenörn,

Contre-Admiral, Directeur for det Kongelige Söekaart-Arkiv m. m., Commandeur af Dannebroge og Dannebrogsmand, Ridder af St. Anna-Ordenens 1ste Classe, Commandeur af l'ordre Pour le merite militaire og af Sværdordenen, Ridder af St. Wladimir, Medlem af det Kongelige Videnskabernes Selskab, og correspondercnde Medlem af L'academie Royale des Sciences, samt af flere lærde Selskaber.

KIÖBENHAVN 1822.
Trykt i Thieles Bogtrykkerie.

Forerindring.

I de foregaaende Hefter have vi meldet Opmaalingens Fremgang af de iislandſke Kyſter, hvortil vi henföre os her med den Bemærkning, at Opmaalingen af Öſtkyſten fra *Hierads-Floin-Bugt* er foretaget af DHrr. Major Ridder *Scheel*, Capt. *Friſack* og Landmaaler *Aſchlund*. Den Sydlige af de ſamme Herrer, og foregaaende for den veſtlige Deel af denne af Hr. Lieut. *Ohlſen*. Men da Omſtændighederne ikke tillode Landmaaler *Aſchlund* at underſöge den nautiſke Deel af Opmaalingen, nemlig Dybderne eller Lodſkuddene, Grundene, Löbene mellem Öerne, Stoppe- og Ankerpladſenes Beſkaffenhed m. v., iſær for den vigtige Deel, ſom angaaer *Beru-Fiorden* og dens Omegn, hvortil han fornemmelig manglede et brugeligt Fartöi, ſom ei var let at bekomme i Iisland, blev Hr. Premierlieutenant *Graah* af Söe-Etaten i 1821 opſendt, og hans udmærkede Kundſkaber og Fliid har vi i Særdeleshed at takke for de fuldſtændige Oplysninger over Öſtkyſten og de derværende Havnes Anduvning og Beſeiling.

Angaaende Iiſens Drivt om og ved Iisland og den her omtalede Öſtkyſt, da henholde vi os i Almindelighed til det, ſom i foregaaende Hefter og i Særdeleshed i det 3die er anfört, men det er umuligt at ſige noget beſtemt om deslige Naturphenomener, deels fordi man mangler Kyndiges, i nogen Række af Tid vedvarende Iagttagelſer, deels ogſaa og fornemmelig fordi der virkelig forefalde uforklarlige Forandringer heri, ligeſom i Henſyn til Clima og Veirlig, at det eene Aar ikke ligner det andet, hvorvel at Jordkloden ikke aleneſte med den utænkeligſte Overeenſtemmelſe ſaavel ſvinger om ſin Axe, ſom at den löber ſin Bane omkring Solen i nöiagtigſte Tidsrum.

Ulige er Iiſens Drivt, Ankomſt og Bortgang fra Öſtkyſten af Iisland, ſaavelſom fra de andre Kyſter af ſamme.

I Aaret 1821, da Hr. Lieutenant *Graah* gik til Iisland, ſeilede han lige til *Vapna-Fiord*, hvor han indlöb den 20 April, uden at have mödt nogen Iis i Farvandet; men ſidſt i Juni ankom derimod en ſvær Iisdrivt Nord fra omkring *Langanæs*, ſom belagde hele Öſtkyſten need til *Öſtre-Horns* Forbierg, fyldte de fleſte af Fiordene og beſpændte Farvandet

 mel-

mellem *Papey* og de andre indenfor værende Öer og laae derhos temmelig langt ud til Söes fra Landet; iblandt drev denne Iis tværs ud, til andre Tider satte den igien ind mod Kysten; Fiordene vare imidlertid efter deres Beliggenhed, meer eller mindre opfyldt med Iis, saa at denne en Tid lang, netop Midsommers Dage, spærrede al Til- og Afgang fra denne Kyst af Iisland.

Denne foromtalte svære Hav-Iis bröd lös fra Kysten og forsvandt, da en svær Storm af Nordlig Vind opstod den 20 August, og udentvivl drev en Deel af den Syd om Landet, thi der skal være Efterretning at der er seet Hav-Iis ved *Westmanöerne* seent paa Sommeren, eller omtrent paa den Tid.

Meningerne ere meget deelte, om den Iis, som til forskiellige Tider paa Aaret kommer drivende N. og N. O. fra og sætter an mod Iislands Östkyst, skulle fra den Side drive Sönder paa og længere need i Oceanet, eller at Hav-Iisen (som mærkeligt nok af Beboerne paa denne Kyst endnu bliver kaldet den grönlandske Iis *) efter at være ankommen til Östkysten, sætter, naar den forlader samme, igien först tværs ud fra Land, og derefter fornemmelig driver Nord paa. og et Stykke Norden for Iisland kommer ind i den saakaldede Hoved Östen Ström, som bringer den igien tilbage Vester efter **).

Efterat Hav-Iisen var i 1821 som ovenmeldt ved Storm af Nordlig Vind fordrevet fra Östkysten og som man den Gang formoder gaaet Syd paa den 20 August, skal der dog senere have været seet Iis i Havet udenfor den Nordligste Deel af Östkysten, skiöndt ikke ganske nær ved Land, hvilken imidlertid ikke kom længere need mod Kysten Syd efter.

At sige noget nöiagtigt om Compassets Misviisning enten i Land eller paa Söen ved de Iislandske Kyster, have vi i de foregaaende Hefter givet Grunde for ikke at kunne; dog bör bemærkes, at efter Hr. Lieutenant *Graahs* flittige Observationer kan man antage, at der ved den nordostlige Deel af Iisland er i denne Tid omtrent 39° nordvestlig Misviisning, hvilket er overeenstemmende med det som i forrige Hefte er anmærket; men paa Höiden af *Beru-Fiord* fandt Hr. Lieutenanten omtrent 36° Misviisning. — Det er meget mærkeligt, at Ebbe og Flod synes at fölge

*) See Forerindringen til 3die Hefte.

**) See samme Hefte Side 2.

fölge en vis Retning rundt om Landet. Paa Vestſiden kommer Floden S. eller S. W. fra og löber langs Landet N. eller N. O. efter; men paa Östſiden det modſatte; der kommer Floden N. fra og gaaer S. efter, men Ebben löber S. fra langs Landet, og paa en vis Afſtand fra ſamme N. og N. O. efter dets Bugter; det er at forſtaae om Hovedſtrömmen i Almindelighed taget.

Endvidere bemærkes lignende med det vi have ſagt i andet Hefte Side 16, at jo længer fra Land, jo ſenere bliver Höivandet og de deraf flydende Fölger, hvoraf ogſaa, at jo mere Sydlig paa Oſtſiden jo ſenere Klokkeſletter for Höivande paa Nye- og Fuldmaane-Dagene.

Af Strömmenes Mödning og locale Omſtændigheder fremſtaae Strömraſer m. v. ved og om viſſe Hukker, ſom i det fölgende bliver berört. I det Hovedſtrömmen ſaaledes gaaer langs Landet forbi Fiordene, finder det ſamme Sted ſom i 2det Hefte S. 15 er ſagt om Iidvande og Strömmenes Ind- og Udgang af de i Landet dybt indgaaende Fiorde.

Hvor og hvorledes Strömmene deler ſig mod Sydkyſten af Iisland og hvad Vei Ebbe og Flod ſætter langs Kyſten under de forſkiellige Dele af ſamme lader ſig vanſkelig forklare; vi mangle aldeles gode Iagttagelſer herover. Angaaende de ſpecielle Kaarters Inddeling, ſom indbefatter den hele iislandſke Kyſt, vil vi tilföie den Bemærkning, at paa det at den Söemand, ſom anduver Iisland Syd fra, kunde have en Overſigt af den hele Strækning af Sydkyſten, have vi givet Kaartet No. 6, ſom flutter Samlingen af de ſpecielle Kaart, en ſaa meget betydelig Længde fremfor almindelige Kaart, da denne Kyſtſtrækning löber næſten r. v. Öſt og Veſt, og for ikke at give et overflödigt Kaart mellem bemeldte Sydkyſt og Öſtkyſten eller Kaartet No. 5, have vi til det ſidſte föiet et lidet omböiet Blad, ſom falder ind med bemeldte Kaart No. 6. Den ſydoſtlige Kyſtſtrækning af Iisland tilligemed den hele ſydlige Strækning til Kap *Reikianæs* er Havne- og Redningslös, ſom enhver fornuftig Söefarende med yderſte Agtſomhed bör holde ſig i tilbörlig Afſtand fra; det maatte være den Undtagelſe for de enkelte ſmaae Skibe, ſom maatte have Beſtemmelſe til de i det fölgende omtalte *Weſtmanöer* og *Örebaks Havn.*

Det ſom vi have ſagt i förſte Hefte ſamt i Indledningen til 3die Hefte Side 12, betræffende den Formodning, at Kap *Reikianæs* burde af-

lægges

læggeſ et Par Minuter Sydligere, end paa det i 1788 udgivne Kaart No. 1, finder ſig bekræftet ved de af Hr. Major Ridder *v. Scheel* ſluttede Beregninger af hans Triangel-Opmaalinger over Iislands Omkreds, thi i bemeldte Kaart af 1788 var ifölge de i Beſkrivelſen dertil anförte Grunde Breden af Kap *Reikianæs* antaget at være 63° 52′; men Major *v. Scheel* beſtemmer den til 63° 48′ 15″ og dens Længde til 25° 2′ 40″ Veſt for *Paris.* Som en Fölge heraf bör *Fugleſkiærene* ligeledes flyttes i ſamme Forhold da ſom i 1ſte Hefte er forklaret deres virkelige Beliggenhed er beſtemt relativ til Kap *Reikianæs*; og *blinde Fugleſkiær* ligeledes, hvis Beliggenhed altſaa bliver 63° 29′ Brede, og i Henſyn til Længdeforſkiellen mellem dette Skiær og *Reikianæs* bliver dettes Længde 25° 57′ 30″ fra *Paris* og ſaaledes er det aflagt i Kaartet No. 6, og paa det udkommende Generalkaart over hele Iisland.

Punkterne, hvorfra de medfölgende Landtoninger ere tagne, findes med Bogſtaver antegnede paa Kaartet, og for endeel henviſes til i Beſkrivelſen, ſom vi forhaabe de Söefarende vil i ſigtbart Veir have megen Nytte af.

I Henſeende til de ſpecielle Kaarters Inddeling ville vi ſluttelig endvidere bemærke, at da man kan anſee Öſtkyſten at ſtrække ſig om til *Ingolfshöfde Huk*, have vi givet Kaartet No. 5 en Tilföining udenfor den ſædvanlige Form, og tillige givet Kaartet No. 6 en Tilföining i Længden, ligeſom det over Nordkyſten, for at indbefatte paa ſamme den hele Sydkyſt fra *Ingolfshöfde Huk* til Kap *Reikianæs*, ſaa at den ſaaledes med eet kan overſees; herved er tillige ſparet et Mellemkaart, ſom Söemanden desuden ville have liden eller ingen Nytte af, ſærdeles da den ſydoſtlige Kyſt ſamt den öſtlige Deel af Sydkyſten af Iisland ere næſten aldeles uden Havne eller Tilflugt.

Endelig bör vi ikke undlade at anmærke, at der vil ſindes en liden ubetydelig Forſkiel mellem Længde-Skalerne efter Paris og Kiöbenhavns Meridianer paa de ſpecielle Kaart, og det i Tiden udkommende General-Kaart, hvilket beroer paa de forſkiellige Antagelſer af denne Længde-Forſkiel, ſom paa Generalkaartet bliver 10 14′ 45″ efter de ſeneſte Obſervationer. Paa de foregaaende ſpecielle Kaart har den været antaget for 10° 15′ 20″, men paa det förſte eller No. 1 for 10° 16′ 15″, ſom var den i 1788 da antagne Forſkiel mellem disſe Meridianer.



BESKRIVELSE

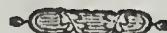
til

det voxende Kaart over den öſtlige Kyſt af Iisland fra Hierads-Floin-Bugt til Ingolfs-Höfde-Huk, Plade No. 5.

NIARDVIG.

Vi ſluttede det foregaaende Hefte med Beſkrivelſe over *Hierads-Floin-Bugt;* den förſte Bugt Kyſten derefter haver, kaldes *Niardvig*, hvilken er omgivet af höie Fielde. Den benyttes iblandt ſom Stoppeplads af Fiſkebyſſerne, ſom fiſke udenfor Kyſten. Omtrent midt i Vigen ligger en Klynge af Skiær, kaldede *Gunnarſkiærene*, af hvilke kun nogle ſees i Vandſkorpen med laveſte Ebbe. Med Aflands Vind ſeer man ikke Brænding paa dem, i det mindſte ikke med Höivande. Under diſſe Omſtændigheder ere de altſaa farlige for Skibe, der ville ſöge Vigen og iſær om de ſkulde krydſe. Inden for diſſe Skiær findes 7 à 9 Favne Sandbund, men Vigen er aaben for öſtlige Vinde og aldeles aaben for Haviis, thi *Gunnarſkiærene* give ikke megen Beſkyttelſe. Tæt omkring dem er der 2 til 3 Favne Klippegrund, og uden for dem, eller midt imellem *Skaalanæs* og *Landsende* er 5, 6 og 7 Favne haard Sand og Leer.

Vil man med Storm af Nordoſtlige Vinde ſöge Stoppeplads i *Niardvig*, kan man efter Omſtændighederne löbe paa den ene eller den anden Side



Side af *Gunnarſkiærene*, naar man kun ikke kommer Landet nærmere end 1½ til 1 Kabellængde, da der paa denne Afſtand fra Land ligger flere blinde Skiær meeſt under den ſydlige Kyſt. Endvidere bemærkes at fra *Skaalanæs* ſkyder et Steenrev omtrent 1 Kabellængde retviſende S. t. O. ud.

Den omdrivende Iis opfylder altid *Niardvigen*; Strandbredden beſtaaer vel af Sand, men kun den yderſte Nödvendighed, hvor det gielder om at redde Livet, maae bevæge Söemanden til at landſætte her, da Brændingen, naar Vinden er Paalands, kan i faae Öieblikke tilintetgiöre et Skib.

BORGAR-FIORD

adſkilles fra *Niardvig* ved en fra *Borgar-* eller *Dirfield**) udgaaende Fieldryg, der endes med en ſteil Huk. Paa deres öſtlige Side tæt inden for Gaarden *Höfn* findes en liden græsbegroet Öe eller Holm, kaldet *Niardvikurholm*, der ſkilles fra det faſte Land ved et knap ½ Kabellængde breedt Sund. Under den ſydlige Side af denne Holm findes en god Ankerplads paa 5 til 6 Favne Sandbund, bekiendt under Navn af *Hellishavn* eller *Hafnarbugt*, ſom Fremmede iblandt have beſögt. Sydveſtlige Vinde, der blæſe fra det inderſte af Fiorden, ere de værſte, hvorfor man bör fortöie med aabent Klyds for diſſe. Med Söevindene bemærkes alene nogen Dynning. Det fortælles endog, at en hollandſk Fiſkerhukkert for flere Aar ſiden har fundet Beſkyttelſe mod Haviiſen paa dette Sted. Mindre Skibe, eller ſaadanne, ſom kun ſtikke 6 til 7 Fod, kunne ligge ſvinebundne i en liden Bugt, hvilken Naturen har dannet i ſelve Holmen. Kommer man ind fra den nordlige eller öſtlige Side, holder man nær Öſtkyſten af Bugten, men ſom man dog ikke maae, for de derliggende Skiær, nærme ſig paa mindre end 2de Kabellængder; Holmen vil da ſnart viſe ſig, hvilken man böier om for at komme ind i Havnen. Her er Leilighed til at fylde Vand, naar ikke langvarig Törke har funden Sted.

Geuta-

*) Af dette ſaameget bekiendte Field findes 3de Toninger paa vedföiede Landtoningsblade fra Puncterne B C E.

Geutavigen paa Fiordens veftlige Side, hvilken undertiden benyttes af de fremmede Fifkere, anfees langt fra ikke faa tienlig til Skibsleie, da den er ganfke aaben for Söevindene. Dertilmed er Grunden ureen, og Indfeilingen desuden vanfkelig formedelft et udenfor Vigen værende Steenrev. Dybden er 4 til 5 Favne.

Landet imellem *Borgar-* og *Lodmunder-Fiord* er höit og fteilt og tilbyder ingen Tilflugt for Skibe, der her maatte befinde fig under med en Læger. Vel haver denne Kyft forfkiellige Vige, faafom *Brunavig*, i hvilken der ligger nogle blinde Skiær henved 2 Kabellængder fra Land, *Hvalvig*, *Bredevig* og *Hufavig*, men diffe ere aldeles aabne med alle Söevinde, og felv Landingen med Baad er ufikker og vanfkelig endogfaa med Aflands Vind.

Kiöbmandsflapa og *Alminnungsfles* ere tvende ganfke lave Skiær, adfkildte fra Landet ved et 30 til 40 Favne breedt, og 6 til 8 Favne dybt Sund. Under denne Kyft falder adfkillige ftridige Strömme, faafom *Glettinganæsraft* udenfor Næffet af famme Navn; *Kaldafteinsaular* imellem *Kiolsvig* og *Bredevig*; *Skaalaraft* imellem *Bredevig* og *Hufavig*, og endelig *Alftavikurraft*, faaledes kaldet efter et höit Field imellem *Hufaviig* og *Lodmunder-Fiord*, hvilket udmærker fig ved en Mængde uordentligt dannede Tinder eller Spidfer og en anfeelig pyramidalfk Top.

LODMUNDER-FIORD

er paa alle Sider omgivet af höie og fteile Fielde. Dens Anduvning kan i figtbar Veir ikke være vanfkelig, formedelft de meget kiendelige Gienftande: *Huusgavlerne* og *Borgafield*. Indfeilingen er reen, naar man ikke nærmer fig Kyften paa et Par Kabellængder, hvilket vel aldrig er tilraadeligt, om ikke for Skiær, faa dog formedelft Kaftevinde fra Fieldklöfterne. Den bedfte Ankerplads er tværs for Gaarden *Næs* paa 14 Favne Vand *). Dybden er fra 20 til 18 Favne jævnt aftagende til 3 Favne

*) Hr. Capitain Wleugel, nuværende förfte Admiral i den danfke Marine, var med den Kongelige danfke Fregat Kiel i Aaret 1776 paa Öftkyften af Iisland og da underfögte Lodsmunder-Fiord, Seidis-Fiord, Faskrud-Fiord og Breidalsbugten, og forfattede fortræffelige Kaarter over disfe



Favne inderſt, og Holdebunden faſt ſort Sand, blandet med Leer og Mud der. Ved *Næs* er Leilighed til at fylde Vand, hvilket maae ſkee med Aflands Vind naar Söen er rolig, da Landingen ellers er uſikker. Den bedſte Landingsplads er i Almindelighed inderſt i Bugten paa Nordſiden. Höivande indfalde med Ny- og Fuldmaane Kl. 0 T. 45 Min. Vandet voxer og falder da almindelig 9 Fod, men i ſlap Tid 5 Fod. *Lodmunder-Fiord* kan vel anſees ret tienlig til Stoppehavn om Sommeren; men aldeles ikke til Vinterleie, da den er ganſke aaben for Havet, og den omdrivende Iis opfylder den desuden aldeles. Man har her ikke den ſamme Tilflugt ſom paa de fleſte andre Fiorde, nemlig den, at hale Skibet op med Höivande paa flad Sandſtrand, hvor den findes; thi her er faſt allevegne i Nærheden af Land klippeagtig Grund; det maatte da være med ſmaa Skibe allerinderſt i Bugten. Under alle Omſtændigheder bör man viſtnok for Storme af S. O. være bereedt til at flygte enten tilſöes eller til *Seidis-Fiord.*

Almindelig Anmærkning. Forinden at tale om de fölgende Fiorde paa den öſtlige Kyſt af Iisland, i Særdeleshed angaaende dem, ſom ere ſmalle og noget dybt indgaaende i Landet, ligeſom paa Nordveſtkyſten, endogſaa overhovedet ſmallere, maae vi, for ikke at bruge overflödige Gientagelſer, henvende de Söefarendes Opmærkſomhed til det vi have forklaret i det 2det Hefte af vore Beſkrivelſer, Side 12 til 14 indbefattede, om Vanſkeligheden at kiende de ſmaa Landtunger, indenfor hvilke Anker- eller Stoppepladſene almindeligen findes i disſe Fiorde, ſamt om Vindkaſtenes Beſkaffenhed, m. v.

SEIDIS-FIORD

adſkilles fra *Lodmunder-Fiord* ved en fra *Brunfield* udſkydende Tange, kaldet *Borgarnæstange*, der har i forrige Tider havt et Handelsetabliſſement ved *Hafnarſtadr*; den er, ſom de forrige, omgiven af höie Fielde, hvor-

for

Fiorde, ſom har været herfra udgivet ſom Specielle Kaart i meget ſtort Beſtik. Men da Kaartet over Öſtkyſten, ſom denne Beſkrivelſe medfölger, er i temmelig tydeligt og ſtort Beſtik, og de 3de förſtnævnte af disſe Fiorde ere ſaa rene, at vi ikke troe det fornödent at lade medfölge Specielkaart over ſamme, ſom blev ſaameget bekoſteligere for de Söefarende at anſkaffe ſig, ſaa have vi alene vedföiet her i det fölgende et Specielkaart over Breidalsbugten, uddraget af Hans Excellences Kaart, med nogle Tilföininger, ſom ſenere Underſögelſer har givet Anledning til.

for man ogſaa har meget at frygte af Kaſtevinde, iſær i det inderſte af Fiorden og fra Biergene paa dens ſydlige Side, ſaa at man er meget udſat for Bakſeil, ja endog at miſte Reisningen, hvis man ikke er meget opmærkſom paa diſſe Kaſtevinde; ſaaſnart man ſeer en lys Taage eller Skye fare need fra Fieldklöfterne, er det næſten altid et Forbud for et ſtrax efter fölgende haardt Vindſtöd. Ogſaa er det en Forſigtighedsregel man aldrig, naar Omſtændighederne tillade det bör afvige fra, at holde ſig midt paa Fiorden, da Kaſtene her baade ere færre og mindre hæftige. Fiorden er i övrigt frie for blinde Skiær, naar undtages nogle faa, ſom ligge hiſt og her meget nær Landet. Man finder Stoppepladſe næſten overalt paa begge Sider af Fiorden, nogle Kabellængder fra Land paa 10 til 20 Favne Sand- eller Leerbund; men den bedſte Ankerplads for et Skib, der i nogen Tid ſkulle være nödt til at forblive her, er enten indenfor *Gulſteensöre*, ſom er en liden udgaaende Landtunge ved *Hafnarſtadr*, eller allerinderſt i Fiorden paa 10 til 14 Favne, hvor der paa begge Steder er Leilighed til at fylde Vand. *Seidis-Fiord* er vel ligeſaa lidet frie for Beſög af Haviiſen ſom *Lodmunder*, *Borgar-* eller *Vapna-Fiord*, dog ville et Skib her være bedre faren end paa nogen af hine, da det her med Höivande ville kunne landſættes eet eller andet Sted paa Kyſten, eller i det mindſte bringe Skibet ſaa höit op, at det ikke blev udſat for de ſtörre og mere dybtſtikkende Iis-Maſſer. I ſtrænge Vintre fryſer *Seidis-Fiorden* til, indtil noget udenfor *Hafnarſtadr*. Havnetiden er Kl. 1, Vandet falder og ſtiger da omtrent 9 Fod.

Landkiending. Den ſvære Landtunge eller Forbierget, ſom adſkiller *Seidis-Fiord fra Miö-Fiord* har paa dens yderſte tvende mærkelige Fieldſtrækninger eller Fieldrygge. Den af diſſe, ſom vender mod N. O. og er ſtrækkende omtrentlig fra N. W. til S. O. har tre Hoved-Fielde, kaldede *Dala-Fieldene* (ſee Landtoning No. 7 fra Punctet F), og Hukken, ſom ſkyder ud fra den öſtlige Fod af diſſe, benævnes *Dala-Tange*. Den anden Fieldſtrækning, ſom vender mod S. O., altſaa omtrentlig löber N. O. og S. W., beſtaaer ogſaa af tre Hoved-Fielde, ſom gives Navn af *Huusgavlene*, fordi Söemanden, naar de ſees paa en Afſtand af nogle Mile, iſær Öſtlig eller Sydöſtlig fra, finder dem at have nogen Ligning med Endegavlene af Huſe. De ere af et bruunladent Udſeende og ſom ofteſt

 frie



frie for Snee, da de have meget steile Sider. Dette Forbierg er saaledes en af de mærkeligste Gienstande som Landkiending paa den hele östlige Kyst, endogsaa temmelig langt tilsöes. Udenfor *Dala-Tange* falder en af Österlandets sværeste Strömraser, hvori dannes en Mængde smaae Malströmme, der dog ikkun kunde være farlige for Baade; thi med nogenledes frisk Kuling kan et Skib godt giennemseile dem, skiöndt Styringen bliver usikker og Strömmen virker kraftig. Disse Malströmme, som man endogsaa naar der er temmelig Söegang godt kan kiende paa nogen Afstand fra et Skib, ja fra en Baad, udmærker *Dalarasten* fra de andre under Österlandet, og kan altsaa, endog i taaget Veir, tiene til at slutte sig til hvor man er.

MIÖ-FIORD

strækker sig omtrent ligesaa langt ind i Landet som *Seidis-Fiord;* men er mindre breed og tildeels omgivet af endnu höiere Fielde, hvoraf fölger at den er endnu mere udsat for hæftige Kastevinde. Den bedste Ankerplads er under den sydlige Kyst ved Gaarden *Asnæs* indenfor en ganske lav Sandtange, der beskytter mod Havets Voldsomhed. Her findes 12 til 18 Favne fast sandblandet Leerbund. Længere inde paa Fiordens nordlige Side er der endnu en Tange, *Skoleyre* kaldet, inden for hvilken der ligeledes er en Stoppeplads paa 13 Favne Sandbund, meget nær under Land, saa at det paa disse Steder bliver nödvendigt at före Landfortöinings-Touge ind paa Kysten eller Tangen, og befæste dem efter mulig Leilighed. Paa den nordre Side af Fiorden findes under Gaarden *Skeye* en Stoppeplads af samme Beskaffenhed, hvor Dybden er 10 til 12 Favne. Fiorden opfyldes ganske af Haviisen, naar denne indfinder sig under Kysten, og kun ved Landsætning i det allerinderste af Bugten, hvor Strandbredden bestaaer af Gruus og grov Sand, kan man mueligen redde Skib og Gods; men da *Miö-Fiord* meget snarere fryser til end *Nord-Fiord* og *Röde-Fiord*, gjör man bedre, om man har Valget, at söge Tilflugt i en af disse eller paa et andet endnu sydligere.

Udenfor *Miö-Fiord* ligger en liden Grund, kaldet *Reykabode*, hvorpaa Havet ikkun bryder med overmaade höi Söe. Efter Iislændernes Beretning

retning ſkal Dybden herpaa være 16 til 18 Favne. Iövrigt er Fiorden reen, og Indſeilingen frie for blinde Skiær, *Brokurne* uden for Gaarden *Krosse*, ſamt nogle under den nordlige Kyſt undtagne; dog ligge alle diſſe Landet ſaa nær, at de ikke i Almindelighed kunne være farlige for de Seilende.

NORD-FIORD.

Denne ſkilles fra foregaaende ved nogle bruunladne Fielde, hvilke ligeſom *Huusgavlene* ere kun lidet ſneebelagte. Under den nordlige Side af Fiorden findes allevegne fra 4 til 12 Favne Sandbund. Den bedſte Ankerplads er imidlertid inden for en liden Tange, der ſkyder ud fra Gaarden *Næs*, hvor der findes faſt ſandblandet Leerbund paa 5 à 6 Favne Vand ganſke nær under Land. Denne Stoppeplads, der er rummelig nok for flere Skibe, er ved den ommeldte Tange aldeles lukket for Söen, og da Indſeilingen tillige er kort og frie for blinde Skiær, ſaa giör den, der med Læger befinder ſig under Kyſten, viſtnok bedre i at ſöge Tilflugt her end paa nogen af de foromtalte Fiorde. Kaſtevinde ſkulle ikke heller være ſaa meget at befrygte paa dette Sted, de ſydveſtlige undtagne.

I Henſeende til Hav-Iiſen kan man ſnarere vente at finde Redning for Skib og Gods paa *Nord-Fiord* end paa *Miö-* eller *Seidis-Fiord*, da diſſe, ſom allerede er meldt, ſom ofteſt ere tilfrosne med Lagiis, naar Hav-Iiſen er under Kyſten, hvilket ikke er Tilfældet med *Nord-Fiord*. Denne er i Almindelighed aaben ſaalænge Hav-Iiſen ikke har trængt ſig ind paa Fiorden ſelv. Naar dette ſkeer, er der vel intet Sted, ſom kan ſiges at være fri for Iiſen, men man kan dog her, ligeſom paa de fleſte andre Fiorde, haabe at bierge Skib og Ladning, ved at hale paa Grunden, hvor denne ſynes meeſt ſkikket.

HELLIS-FIORD og VID-FIORD.

Diſſe ere ikke at anbefale ſom Stoppepladſe, da de begge ere aabne for Söen, og endnu mere udſatte for Hav-Iiſen end nogen af de foregaaende. Den Förſte har 11 Favne ſandblandet Leerbund, og den Anden 12 til 16 Favne Leerbund. Under *Hornnæs*, der, ſeet nord og öſter



fra, udmærker fig ved terrasformige eller gradeviis opgaaende Affatfer *), löber en fvær Ström, der har Navn af *Hornrast*, hvis Virkning fpores henimod 1 Miil til Söes; foruden *Hornrast* har denne Kyft nogle andre ftridige Strömme, nemlig *Geipirsrast*, der undertiden forener fig med *Wogarast*, og endelig *Krosnæsrast*, der har Navn af *Krosnæffet* paa den nordlige Side af Indlöbet til *Röde-Fiord*. Blandt alle diffe er den under *Gerpirhuk* den ftridigfte og bredefte, men den ftrækker fig ikke faa langt til Söes fom *Hornrast*. Strömmen fætter i diffe Rafter fom i de flefte andre under Öfterlandet retvifende S. S. V. og N. N. O. efterfom Vandet voxer eller falder.

SANDVIG og VODLAVIG.

Fra *Hornet* til *Krosnæsfet* har Kyften en Mængde blinde Skiær, der ligge 1, 2 til 3 Kabellængder fra Land. Kyften er höi og brat, og har kun maadelige Landinger i *Sand-* og *Vodlavig* med Aflands Vind. Diffe Vige kunne benyttes fom Stoppepladfe med Aflands Vind for Skibe beftemte til *Röde-Fiord*, naar Kulingen var faa ftiv, at den forböd at krydfe Fiorden ind. Men da de begge ere aldeles aabne for Havet, maae man her altid være beredt paa at flygte, faafnart Vinden tegner til at forandre fig. Ved at löbe om *Krosnæs* maae man vel vogte fig for den hernæft omtalte *Walsbode* og *Refskiær*. Det er bemærkningsværdig, at Fieldene paa den fydlige Side af *Sandvigen* have en færdeles Virkning paa Magnetnaalen, faa at den i Nærheden af diffe betydelig forftyrres fra dens tilbörlige Viisning.

Paa *Krosnæs* hæver fig et Field kiendeligt ved fin retopftaaende pyramidalfke Top, af Söemændene kaldet *Sukkertoppen*, fom i Almindelighed föges Kiending af naar man vil anduve *Röde-Fiord*.

Om ÖERNE og SKIÆRENE udenfor RÖDE-FIORD, og FASKRUDS-FIORD.

Sæley kaldes en græsbegroet Holm, omringet med Klipper, hvilken om Sommeren er Opholdfted for Fifkerne, der her have opbygget endeel

*) See Landtoningen No. 8 fra Punktet G.

endeel Jordhuſe eller Hytter. Holmen er lav, ſaa at den fra Dækket af et Skib ikke vil kunne ſees over 1½ til 2 Mile. Farvandet om denne Holm og de omliggende Klipper er reent, ſaa at man kan nærme ſig ſamme paa ½ Kabellængde eller mindre, undtagen paa den nordre Side, hvorfra et Rev ſtrækker ſig henimod een Kabellængde nordoſt ud.

Imellem *Sæley* og Landet, dog meget nærmere dette, ligger et blindt Skiær, kaldet *Walsbode*, hvorpaa Havet ſom ofteſt bryder, naar Vinden enten er Paalands eller langs med Landet. Dybden paa dette Skiær er kun 5 til 6 Fod med Lavvande, og indenfor ſamme, imellem det og Landet, mindre. Ved at beſkrive Indſeilingen til *Röde-Fiord* ſkal Mærkerne blive angivet for at gaae fri af dette.

Den lille men höie Öe *Skruden*, hvoraf der er givet Toninger under No. 9, 10, 11 og 19 ligger omtrent ¾ Miil i retviſende S. S. W. ¾ V. fra *Sæley*. Den er ſærdeles bekiendt for ſine herlige Græsgange, ſkiöndt den fra Söen af ſynes at være ganſke bar. Dens Dannelſe, der i nogle Directioner ligner en Höeſtak, dens ſortladne Udſeende og dens Höide udmærker den fra Öſterlândets Smaaöer, der alle ere lave; den giver derfor den ſikkerſte Landkiending, naar man er den ſaa nær, at den, ſom Söemanden udtrykker ſig, ikke ædes op af Landet. Paa den nordoſtlige Side af *Skruden* ligger en lille Klippe af lignende Dannelſe, kaldet *Arvaklettur*, hvilken kun i enkelte Directioner ſees adſkildt fra Öen ved et ſmalt Sund. Paa den nordlige og veſtlige Side af *Skruden* findes endeel blinde Skiær: *Larungerne*, blandt hvilke dog ingen ligger over 2 Kabellængder fra den. *Brökurne* eller, ſom Söemanden nævner den, *Bryggerkarrene* kaldes 9 eller 10 blinde Skiær i retviſende O. N. O. fra *Skruden*. Med allerlaveſte Vande ſkulle nogle af diſſe ſees i Vandſkorpen; andre bryder det kun paa naar Havet er meget oprört. De öſtligſte af diſſe Skiær ligge henimod 1 Miil fra *Skruden*. Imellem denne Öe og *Bryggerkarrene* er det ikke raadeligt at komme, da der er meget grunde Steder; imidlertid bemærkes dog, at Skibe undertiden i ſtilagtigt Veir af Strömmen ere forſatte her imellem, uden at komme til Skade. *Andey*, ſom ligger under den nordlige Side af Indlöbet til *Faskrud-Fiord*, er en græsbegroet og meget lav Öe, den er derfor ikke vel kiendelig, iſær fra Sydoſtſiden, förend man nærmer ſig den. Paa den nordlige Deel

af



af ſamme ſtaaer en Fiſkerbai eller Hytte, der tager ſig ud ſom en ubetydelig Höi eller Humpel, belagt med Grönſvær. Norden for *Andey* ligger nogle ganſke ſmaae Klipper, ſom Iislænderne kalde *Fles*, imellem hvilke og Landet findes en Mængde blinde Skiær, ſaa at kun Baade i godt Veir kan löbe derimellem.

Imellem *Skruden* og *Andey* er Farvandet reent, naar undtages *Larungerne*, ſom allerede ere omtalte, og *Innerbode*. Paa denne Sidſte er kun 2 Fod Vand med daglig Lavvande, hvoraf fölger at Havet næſten altid bryder paa den; i det mindſte vil man altid paa Strömmens Kobling kunne ſee hvor den ligger. Iislænderne have til Mærke for Linien af *Innerbode*, at Tinden af *Holmefield* er fri af *Hvidehiall* *) en Knude paa *Reikafield*; imidlertid er dette Mærke ikke let kiendelig for de ſom ikke ere velbekiendte her. Ved at beſkrive Indſeilingen til *Röde-Fiord* vil *Innerbode* videre blive omtalt.

RÖDE-FIORD.

Den ſtörſte Fiord paa Öſtkyſten ſlynger ſig imellem höie Fielde henved 4 Mile ind i Landet, det inderſte deles ved *Holmenæs* i tvende Arme, af hvilke den nordlige, ſom kaldes *Eſke-Fiord*, er meget beſögt, ſaaſom en af Landets ſaakaldede Kiöbſtæder er anlagt her og er den eneſte paa Öſtkyſten. Under den nordlige Side indenfor Indlöbet af denne Fiord ligge nogle blinde Skiær, kaldede *Reſſkiærene*, ganſke nær hverandre, men 4 Kabellængder fra Land. Med Paalands Vind ſees for det meſte altid Brænding paa diſſe, med Aflands derimod ikke, hvorfor de ogſaa kun ere farlige for Skibe, der krydſe Fiorden ind. Længere oppe i Fiorden under ſamme Sider ligger en ganſke liden og lav Klippe formedelſt dens ſortladne Udſeende kaldet *Svartaſkiær*; den er kun adſkildt fra Landet ved et omtrent 30 til 40 Favne breedt Sund, og dens Beliggenhed bliver end mere kiendelig derved, at Strandbredden her er en 2 à 3 Favne höi ſteil Klitte af ſamme mörke Farve. *Svartaſkiær* vil ikke

*) Ordet Hwide betyder paa Iislandſk ſtor; Hiall en Knude, Fieldbrink, eller Affætning i et Field.

ikke kunne fees förend man er i Indlöbet til Fiorden indenfor *Sæley.* *Holmefield* er et henved 500 Favne höit Field, der feet fra Söen ligner en fiirkantet Pyramide, hvis överfte Top er affkaaren ved et horizontalt Snit. Fra Foden af dette Field er det, at det nyligen nævnte *Holmenæs* fkyder fig ud, hvilket er færdeles kiendeligt ved tvende mærkelige Humpler, hvoraf den öftlige eller yderfte er noget lavere. Uden for dette Næs ftrækker et Sandrev fig retvifende O. N. O., omtrent $1\frac{1}{2}$ à 2 Kabellængder. Den fydlige ydre Huk af Fiorden har en lang Tange, fom fkyder $\frac{1}{8}$ Miil retvifende Nord ud. I Vigen Weften for denne findes en Stoppeplads for Söevindene. Grunden er Sandbund, dog med urene Pletter, faa Lodfens Anviisning er fornöden. Tangen kan man löbe faa nær Norden om fom man behager, da der er 40 Favne tæt uuder den; men paa begge Sider af den bör man derimod ikke komme den nærmere end een Kabellængde, da her ligger adfkillige fmaa Skiær ved Kyften. For nærværende Tid er Lodfens Bopæl paa Gaarden *Watternæs*, fom ligger inde ved Vigen, men han uleiliger fig fielden til Skibene förend de ere inde i Fiorden, og kan han da meget vel undværes. — Naar man feiler Fiorden ind og er noget Sönden for *Sæley*, feer man det lave Land ved *Berenæs*, kaldet *Grimetange*, at ftrække fig langt over imod Fiordens nordlige Side, faa det næften fynes fom den lukkede Fiorden, da man endnu ikke feer den faakaldte *Indre-Röde-Fiord*, eller den fydlige Arm aaben.

Der ere fra Söen trende Indfeilingslöb til *Röde-Fiord.* Det Nordre eller Löbet imellem *Sæley* og Kyften, Midtlöbet eller det imellem *Sæley* og *Bryggerkarrene* og endelig det föndre Löb imellem *Skruden* og *Andey.* Hvilket af diffe man kan benytte fig af, vil beroe paa Vinden og paa Skibets Stilling m. v. Naar man befinder fig nordlig eller ogfaa tværs for *Sæley*, og Vinden falder nordoftlig og öftlig efter Compaffet, er det naturligt at man benytter fig af det förftnævnte Indlöb; men det er bemærkeligt, at med diffe Vinde falder der fvære Kaft fra Fieldene paa Fiordens Nordfide, blandet med Stille, faa at det under denne Indfeiling er raadeligt at holde fig faavel derfor, fom for *Refſkiærene*, noget ud fra bemeldte Nordfide, indtil man kommer længere ind paa Fiorden.

Med



Med mere aabne Söevinde föges fornemmelig Midtlöbet imellem *Sælöe* og *Bryggerkarrene*, og endelig, naar man er mere fydlig i Farvandet, maae vælges det fydlige Löb. Men i hvad man giör, bör man altid lægge Mærke til om Strömmen paa den Tid fætter Nord eller Syd, for derefter at holde fig til den ene eller anden Side. Til den Ende bemærkes, at Höivande med Ny- og Fuldmaane indfalder Kl. 3 nær udenfor *Skruden*.

I det för benævnte nordre Löb er det nödvendigt at gaae öfter om *Walsbode*, og til den Ende maa *Gvendarnæsfield* paa Hukken imellem *Faskrud- og Stödvar-Fiord* holdes udenfor, eller vel frie af *Reykafield*, omtrent faaledes fom Toningen No. 10 udvifer, indtil *Grimetange* er fri af *Svartafkiær*. Skulle *Gvendarnæsfield* eller *Reykafield* eller begge være indhyllede i Taage, da bör man holde fig nærmeft under *Sæley*. Foranledige Omftændighederne at anduve og indlöbe det midterfte Löb, fom almindeligen er det meeft brugte, holdes fom fagt ind imellem *Sæley* og *Bryggerkarrene*, de yderfte eller öftligfte af hvilke Söen fielden bryder paa, hvorfor man faameget hellere maae holde fig nærmeft under *Sæley*, og Mærket for videre at feile Fiorden ind er det forommeldte, at holde Fiorden aaben imellem *Svartafkiær* og *Grimetange*. Skulde man finde fig uden for Fiorden i en fydligere Stilling, men Vinden dog tillod at lægge *Bryggerkarrene* for over, har man et fikkert Mærke at være uden eller öften for diffe, faalænge *Hornnæs* fees lidt uden for *Gerpirhuk*, og faalænge til man er fikker paa at være ovenfor *Bryggerkarrene* maae man aldeles ikke holde ind paa Fiorden; thi imellem *Skruden* og *Bryggerkarrene* kan intet Skib komme uden Fare for total at forlife. Öftligere i Farvandet har man endnu et godt Mærke at gaae frie af *Bryggerkarrene*, nemlig at holde *Sætufkiær* overeet med *Sukkertoppen* indtil *Skruden* er bragt i W. ½ N. p. C.

Er Skibets Stilling og Vinden m. v. faaledes, at det tredie eller föndre Löb mellem *Skruden* og *Andey* bör foretrækkes, da kan man löbe tæt Sönden om den förfte af diffe; og derpaa holde op efter *Fles*-Klipperne indtil Sydoftpynten af *Andey* er overeet med det yderfte Land paa *Gvendarnæs*, for fikkert at undgaae det blinde Skiær *Innerbode*. Det bemærkes endvidere, at da Strömmen fætter meget ftærkt i dette Löb, faa vil

vil man ikke vel kunne indſeile det med Floden, ikke heller udſeile det med Ebben, med mindre der blæſer en ſtiv Kuling. Undertiden kan Strömmen kobble ſaa ſtærkt i dette Löb, at det ſynes ſom der var Braad og Brænding overalt. I *Röde-Fiord* ſelv har man intet at frygte for blinde Skiær (de forhen ommeldte *Refſkiær* undtagne). Saalænge man ikke nærmer ſig Siderne paa een Kabellængde, og dette er ligeſaa fraraadeligt i denne ſom i hvilkenſomhelſt anden Fiord. Man gaaer frie af *Refſkiærene* naar man holder Fiorden aaben imellem *Grimetange* og *Svartaſkiær*. Ved Fiordens Indſeiling haves et godt Kiending-mærke for *Refſkiærenes* Beliggenhed af 2de mærkelige Foſſer eller Vandfald, ſom needſtyrte ſig over Kyſtens bratte Sider, hvor under de ligge. Derſom det hænder ſig, at man formedelſt ſtilagtigt Veirlig eller udlöbende Ström ikke kan krydſe Fiorden op eller overvinde Strömmen, da findes forſkiellige Stoppepladſe under Fiordens nordlige Side. Saaledes er der ſtrax inden for *Svartaſkiær* under Gaarden *lille Bredevig*, ſamt udenfor gamle *Röde-Fiords* Handelſted, hvoraf endnu ſees Levninger, 12 à 20 Favne Sandbund. I Almindelighed findes Stoppeplads overalt imellem *Svartaſkiæret* og *Miöeyre*, $1\frac{1}{2}$ Kabellængde fra Land, men Grunden er dog kun faa Steder ganſke fri for ſkarpe Stene og mindſt udenfor *Svineſkaale*. Der kan forefalde Tilfælde, at det er nyttigt at ſöge Tilflugt i *Indre Röde-Fiord*, og da anbefales *Leidarhöfn*, en lille Bugt tæt inden for Præſtegaarden *Holme*, der har 10 til 14 Favne Sandbund; denne ſidſte kunne i Særdeleshed benyttes, naar man ved Opſeilingen til *Eſke-Fiord* blev i Nærheden af *Holmenæs* overfaldet af nordoſtlig haard Kuling, ſaa at det fra ſamme, i O. N. O. udſkydende omtalte Rev ikke kunne klares. I det inderſte af *Indre Röde-Fiord* ſynes der at være en tryg Stoppeplads under *Kodleeyre*.

Paakommer Storm af nordlige Vinde, bör det ikke tilraades at blive liggende paa nogen af Stoppepladſene imellem *Svartaſkiær* og *Miöeyre*; kunne da de i *Indre Röde-Fiord* værende Stoppepladſe ikke lægges op, bliver det rigtigſt under diſſe Omſtændigheder at holde Fiorden ud igien og ſtaae til Söes, og da ſöge at ſtoppe i *Wodlevig* eller *Sandvig*, om man kan naae nogen af dem. Udgaaende Skibe kunne ſom meldt benytte ſig af Stoppepladſen, ſom er i Vigen inden for *Watternæstange*.

 ESKE-



ESKE-FIORD.

Havnen i den nordlige Arm af *Röde-Fiord*, hvor den forhen omtalte Kiöbstæd er anlagt, beskyttes noget mod Söen, deels ved den fra *Holmenæs* udskydende Grund, og deels ved *Miöeyre*, en ganske lav omtrent een Kabellængde lang Sandtange, der löber ud fra den nordlige Kyst af Fiorden, omtrent $\frac{1}{4}$ Miil indenfor *Holmenæs*. Kort norden for dette Næs strækker sig en anden ganske kort Tange, kaldet *Skielöre*, i retv. N. O. t. N., fra hvilken et Steenrev skyder omtrent $\frac{1}{2}$ Kabellængde N. O. ud. Paa den östlige Side af *Eske-Fiord* bestaaer Grunden for det meste af Sand, som dog ikke er frie for Stene, $\frac{1}{7}$ eller $\frac{1}{6}$ Kabellængde fra Strandbredden, der for det meste er sandig; er der allerede 4-5 à 6 Favne Vand, hvorefter det dybner pludselig til 18-20-24 Favne og derover. Den vestlige Strandbred af Fiorden er overhovedet mere klippeagtig, og Grunden udenfor samme mere stenet. Midt i Fiorden er Grunden en sandblandet Mudder, der bliver lösere og lösere jo længere man kommer op i Bugten, hvor Dybden tillige aarligen aftager formedelst den Mængde Mudder og Sand, som bestandigen needskylles af *Eskefiordsaae*.

Under Indseilingen af *Eske-Fiord* maa man holde ind midtvaters imellem *Holmenæs* og *Svineskaale*, eller hellere noget nærmere den sidste, for at gaae klar af *Holmenæs Rev*; *Miöeyre* kan trygt nærmes paa mindre end $\frac{1}{4}$ Kabellængde.

Skibene, som besöge *Eske-Fiord*, fortöie tværs for Handelshusene med aabent Klyds for N. V., hvilken Vind her blæser ligesaa hyppigt som haardt, i Særdeleshed Efteraarsdage. Det Bagbords-Anker, som bör være kattet, sættes omtrent midt i Fiorden, saaledes at *Skruden* fra det Sted, hvor det falder, sees lidet uden for Pynten af *Miöeyre*. Styrbords Toug bringes iland og fastgiöres om Pæle eller nedgravede Ankere. Dybden hvor Skibet ligger er fra 18 til 22 Favne; den muddrede Holdebund er saa lös, at der sielden gaaer noget Aar forbi at Skibene ikke drive paa Grund uden for Handelshusene; dog har man ikke hört, at de derved nogensinde have taget Skade. Ubehageligere vilde vistnok Tilfældet være, om Landtouget med östlige eller nordostlige Storme skulde springe. Söe-Ankeret vilde da neppe kunde holde, og man vilde blive

nödt

nödt til, for ei at drive need paa den ftenede weftlige Kyft, at kappe og holde Fiorden ud, eller ogfaa fætte paa Land, hvortil Grundens Befkaffenhed fynes tienligft midt paa *Miöeyretange*, hvor der med diffe Vinde ingen Söe kan reife fig. Længere inde paa denne Tange er Grunden ftenet, fom ogfaa 3 à 4 Kabellængder op imod Kiöbftaden. Det er derfor at tilraade, foruden Sværtouget, at bringe eet eller to Kabeltouge til at bære med hiint. — *Eske-Fiord* fryfer kun til i meget ftrænge Vintre; for Haviifen kan intet Sted figes at være aldeles fikkert hverken i denne eller i *Indre Röde-Fiord*, men man har dog her den famme Tilflugt fom paa de flefte andre Fiorde, at hale Skibet op paa den flade Kyft, og hertil fynes Leiligheden bedft uden for de föndre Handelshufe. De ftörre mere dybtftikkende Iismaffer ville derved undgaaes. Med höit Vande ville det være nyttigt at buxere nogle ftore Iisfkodfer paa Grund uden om Skibet, der kunde danne en Slags Vold eller Skandfe mod den övrige Iis, hvilket, naar det kan lade fig giöre, ikke bör forfömmes. Som Vinterhavn kan *Eske-Fiord* dog ikke egentlig anbefales; foromtalte *Nord-Fiord* er meget bedre; *Breidals-Bugten* og *Beru-Fiord* er endnu fikkrere. Angaaende Strömmen i *Röde-Fiord* bemærkes, at den, faavel ved Floden fom Ebben er altid haardere under den fydlige eller veftlige Kyft end under den nordlige eller öftlige, hvoraf fölger, at man i löi Kuling, eller naar det kommer an paa at krydfe, bör for Indgaaende holde fig med Floden under den fydlige Side, men med Ebben under den nordlige. For Udgaaende bliver dette naturligviis omvendt. Ved Springtiid indfalder Höivande paa *Eske-Fiord* Kl. 3¾. Vandet voxer og falder da almindelig 9 Fod, og i flap Tid 5 Fod. Dybden i *Röde-Fiord* er nogenledes jævnt aftagende indefter fra 90 eller 80 Favne, fom findes imellem *Skruden* og *Sæley*.

FASKRUD-FIORD

er ligefom de foregaaende omgivet af höie Fielde. Der findes Ankerpladfe paa forfkiellige Steder under den nordlige Vall. Den meeft benyttede er under *Kolfreyastadr*, hvor Ankeret maae falde paa 30 til 40 Favne, og derhos fortöies med Landtouge. Herfra er let at komme under Seil;

 men

men her er temmelig aabent for Söen, Grunden er ikke reen, og Landingen for det meste usikker. Ganske lidet ovenfor denne almindeligste Stoppeplads vil dog eet Sted findes en jævn og reen Sandbund paa 12 Favne Vand, ganske nær under Landet; men her ligger man aldeles aaben for Söen, og maae være betænkt paa at kappe og holde höiere op i Fiorden, hvilket om Natten er forbunden med Fare og Vanskelighed. — *Miöeyre* kaldes en fra Kysten kort udskydende Tange, ved hvilken ligger en Gaard af samme Navn. Inden for Tangen er en meget god Stoppeplads. Videre findes en ikke utienlig Stoppeplads allerinderst i Fiorden, hvor Stranbredden er sandig, og hvilken endog i Henseende til Haviisen skal være at foretrække for de næst foromtalte.

Endelig er der paa den sydlige Side af Fiorden, indenfor en liden udgaaende Tange, hvor Gaarden *Eyre* ligger, en temmelig god Stoppeplads. Ankeret sættes paa 16 à 20 Favne Sandbund med Leer, og til Fortöining anbringes Landtouge paa Tangen eller Kysten.

De i *Faskrud-Fiord* liggende *Gunnarskiær*, *Komloskiær* og *Wikskiær* ere ganske lave Klipper over Vandet. *Eidarskiær* er en langagtig lav Holm, tildeels græsbegroet. For blinde Skiær er Fiorden i övrigt frie, naar undtages nogle der hist og her ligge ½ Kabellængde eller lidet længere fra Land, samt eet yderst under Sydhukken, imellem 2 og 3 Kabellængder fra Land.

Imellem *Andey* og *Eidarskiær* er den mindste Dybde 8 Fod med daglig Lavvande; skulde altsaa Omstændighederne fordre det, kan man sikkert med Floden löbe her imellem med Fartöier, der ikke stikke over 8 à 9 Fod, og med smuult Vande med större Skibe. Imellem *Andey* og Landet er derimod mindre Dybde, dog har man Efterretning at Fiskerhukkerter i tvungne Tilfælde ere gaaede her igiennem, uden at tage Skade. Det er allerede tidligere omtalt, at imellem *Fles* og Landet er fuldt af blinde Skiær. Kun med godt Veir vover man sig her imellem med Baade. Det inderste af *Faskrud-Fiord* fryser som oftest til alle Vintre. I de strængeste vil Fiorden være fast tilfrossen indtil uden for Gaarden *Vik*. Nordvestlige Vinde ere her ligesom paa *Röde-Fiord* de hyppigste og blæse haardest. Med nordlige Vinde falder især Vindkast og ofte Stille paa Fiorden.

STÖD-

STÖDVAR-FIORD.

Paa *Gvendarnæs* Forbierg, som adskil'er *Stödvar-Fiord* fra *Faskrud-Fiord* hæver Fieldene sig efterhaanden tværs for Midten af samme til den almindelige Höide af 400 Favne; noget fra Kysten, lige for Gaarden *Gvendarnæs*, reiser sig en kiendelig Klippe over Havet. — Udenfor bemeldte Forbierg falder en temmelig svær Strömrase, kaldet *Gvendarnæsrast*, der giör Transporten söeveis til *Röde-Fiords* Kiöbstæd besværlig og farlig for Beboerne ved *Stödvar-Fiord*.

Midt for Mundingen af *Stödvar-Fiord* ligger et blindt Skiær, kaldet *Fiordbode*, hvorpaa man for det meste vil see Brænding, eller i det mindste Stömkobbling; Mærket for denne Bode er Fossen i *Krossedalen* paa den sydlige Side af *Breidalsbugt* over *Kampnæs*, og Gaarden *Löndt* i *Stödvar-Fiord* ret over en kiendelig græsbegroet Höi eller Humpel paa Tangen foran denne Gaard. Tangen har en lodretstaaende lys Sandklint. Forresten er saavel Indseilingen som Fiorden selv frie for blinde Skiær. I denne Fiord have Skibe ofte ankret under eller inden for Gaarden *Kirkebol* paa 10 til 15 Favne Sandbund, hvor man dog ligger temmelig aaben for Söen. Ikke heller skal Grunden være fuldkommen reen, undtagen allerinderst i Fiorden. Her maatte man altsaa helst bringe Skibet op, dersom man formedelst Haviis blev nödt til at söge herind. Nordlige Kastevinde ere de voldsomste. Dybden midt paa Fiorden er fra 10 til 20 Favne. Den udstaaende Landhuk, kaldet *Kampnæs*, er temmelig lav ud mod Söen, men $\frac{1}{8}$ Miil inden for begynder Foden af Fieldet. Midt paa det Lave af Næsset ligger en meget kiendelig græsbegroet Höi eller Humpel. Omkring dette Næs falder en overmaade svær Strömrase, hvis Virkning ikke ophörer för i en Afstand af $\frac{3}{4}$ Miil fra Landet. Denne, som har faaet Navn af *Hvalrasten*, er en af de farligste paa Österlandet, formedelst de mange blinde Skiær, som ligge hist og her omkring den, da de strække sig need til *Larungerne*, deels ogsaa fordi Strömmen har en mere rivende Fart i *Hvalrasten* end i nogen af de andre.



Om FAIRBAK eller BRUMBODE-SKIÆR og HVALSBAK eller GEIRFUGLE-SKIÆR.

Det angives, at der omtrent tvers for eller i ret Öfter, henimod 3 Mile fra *Streiteshuk*, og fölgelig i N. N. W. retv. lidt veftligere, henved 2 Mile fra *Hvalsbak*, fkulde ligge et farligt blindt Skiær, fom adfkillige iislandfke Fifkere paaftaae at have feet Brænding paa; dets Tilværelfe kan derfor ikke let drages i Tvivl, men diffe have ikke havt Kundfkab nok til at beftemme dets Beliggenhed, eller tage fikkre Mærker for det; det fortiener altfaa Söemændenes ftörfte Opmærkfomhed. — *Hvalsbak* er derimod umiskiendelig, da det er en fvær Klippe, fom reifer fig noget over Vandfpeilet; den ligger paa det nærmefte i retv. W. N. W. $\frac{1}{4}$ N., 4$\frac{1}{4}$ Miil fra *Streiteshuk*. Det kan i klart Veir tydelig fees fra Land, naar man gaaer op paa Fieldene. Söen bryder naturligviis voldfom mod og over det, da der er 30 til 40 Favne dybt tæt omkring famme; det kan derfor neppe være farligt for den agtfomme Söemand, og om han i tykt Veir feer det, kan det give ham god Underretning om hans Stilling fra Kyften. Indbyggerne kalde det *Geirfugle-Skiær*, men Fremmede giver det Navn af *Hvalsbak*.

KAART
over
BREIDALSBUGT

Tinda Field
Tverhammar Field
Seet længere tilbage

BR

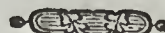
Denne Bugt h
hele Östkysten, imid
temmelige vanskelige
eller naar Mulm eller
store Vide mod Söen
strækker sig ¾ i S.
Larungerne. — Ligele
lige Side af Bugten,
tværs eller östen for
blindt Skiær, kaldet
vilde være meget far
½ Kabellængde langt
er Öen *Papey* inde
Blotolfsbode, fra Pun
nemlig *Skruden* i N.
Fieldene over *Koefre*
af *Reika-Field* yders
(Toningen No. 13),
Field. Paa de 3 for
sten altid Brænding.
Hladen, i det man s
bag Skraaeningen af
man paa anden Maa
da maae man efter V

Havet bryder
at et hollandsk Skib
hvor der er Dybde
Hvopa og *Kampnæs*
kan gaae derigienne
stærk Strömrase fra
raadeligt at nærme si
en Bode eller Skiær

BREIDALS-BUGT.

Denne Bugt har blandt de bedſte Stoppehavne og Tilflugtſteder paa hele Öſtkyſten, imidlertid er den ikke meget beſögt, maaſkee for den temmelige vanſkelige Indſeiling for de ſom ikke ere ſærdeles bekiendte, eller naar Mulm eller Taage hindrer at ſkielne Mærkerne; thi uagtet dens ſtore Vide mod Söen er der en Række af farlige Skiær og Klipper, ſom ſtrækker ſig ¾ i S. t. W. retv. fra *Kampnæs*, hvoraf de yderſte kaldes *Larungerne.* — Ligeledes ere der adſkillige Skiær og Klipper paa den ſydlige Side af Bugten, ſom tildeels ſnævrer Indſeilingen. Omtrent 1½ Miil tværs eller öſten for Midten af forbemeldte Strækning af Skiær ligger et blindt Skiær, kaldet *Blotolfsbode*, ſom naar man træffer paa denne Höide, vilde være meget farlig, da Söen ei alletider bryder derpaa, og det er over ½ Kabellængde langt og bredt. — Mærket for at være Öſten for ſamme er Öen *Papey* inde paa *Öſtrehorn*; for videre Mærker fra eller udenfor *Blotolfsbode*, fra Punktet *K* (ſee Landtoningerne No. 11, 12 og 13); er nemlig *Skruden* i N. N. W. retv. og *Miöahnukr* en kiendelig Knude paa Fieldene over *Koefreyastadr* lidet uden for *Gvendarnæs-Field*, og Toppen af *Reika-Field* yderſt (ſee Toningen No. 12). — Endelig Tværmærket (Toningen No. 13), at Fieldet *Taa* kommer lidet frem bag *Tverhammar-Field.* Paa de 3 forbemeldte yderſte Skiær, kaldet *Larungerne*, ſees næſten altid Brænding. Indſeilingen til Bugten er imellem diſſe og Holmen *Hladen*, i det man ſeer en beſynderlig Top paa *Tinda-Field* komme frem bag Skraaeningen af *Tverhammar-Field* (ſee Linien *L* paa Kaartet). Skulde man paa anden Maade være noget ſydligere og have Kiending af *Hladen*, da maae man efter Vindens Beſkaffenhed rette ſin Indſeiling derefter.

Havet bryder ſom ofteſt paa de blinde Skiær *Hvopa*; det berettes, at et hollandſk Skib ſkal være löbet ind imellem *Hvopa* og *Larungerne*, hvor der er Dybde nok for et 12 til 14 Fods Fartöi; men imellem *Hvopa* og *Kampnæs* er der ſaa grundt og fuldt af Skiær, at ikkuns Baade kan gaae derigiennem naar det er meget ſmuult Vande; overalt er der en ſtærk Strömraſe fra *Kampnæs* ud til *Larungerne*, ſaa det ingenlunde er raadeligt at nærme ſig dette Steenrev. Iislænderne berette, at der ſkal være en Bode eller Skiær, kaldet *Fiordbode*, beliggende henved ¼ Miil i S. fra det



det yderste af *Larungerne*, men hvorpaa Söen ikke bryder uden i meget stormende Veir, og de agte den i övrigt ikke for farlig.

Saavel *Syder* som *Ooster Refskiær* ere meget lave Klipper, saa at de netop sees i Vandskorpen med höieste Vande; mellem dem og Nordkysten af Bugten er opfyldt med blinde Skiær. Holmen *Hladen*, som ligger paa Sydsiden af Bugten, er ikke meget höi, men mörk af Udseende; den er reen rundt omkring, og det berettes endog at et Fiskerskib skal være gaaet mellem den og *Hladens* Barn, uagtet Löbet imellem dem ikke er over 14 Favne breedt.

Smaaöerne eller Holmene op efter ind i Bugten langs med Vestkysten ere alle græsbegroede; imellem dem er fuldt med blinde Skiær. Klippen *Kapa* seer aldeles kugeldannet ud; der er reent rundt omkring den. Under Indseilingen, især naar man komme Syd fra, eller at man vilde anlöbe Ankerpladsen under *Havnarey*, som siden omtales, maae man være særdeles opmærksom paa nogle blinde Skiær eller Boder, som ligge 3 Kabellængder ret Öster, eller tværs udenfor *Baakur*.

Den almindelige Ankerplads inde paa Bugten for de Skibe, som kun löbe ind for at stoppe, er omtrent midt for *Meleyre Tange* imellem *Stapa* og *Hopde* Pynterne, hvor Grunden er fiin sort Sand med god Holdebund, og man har ikke Exempel, at Skibe med gode Ankere og Touge have drevet, uagtet denne Stoppeplads er aldeles aaben for Söevinden. Mindre Skibe kunne lægge sig ind i Vigen, kaldet *Tverhammarhavn*, imellem *Sælnæs* og *Stapar* Pynterne, hvor de sandsynlig vil kunne ligge temmelig godt for Haviis. — I Vigen mellem *Sælnæs* og *Tverhammartange* er Grunden ureen; den er ogsaa mere udsat for Haviisen; imidlertid skal dog en engelsk Sloop of War paa 20 Kanoner have for endeel Aar tilbage overvintret her.

I *Oosen*, indenfor *Meleyre-Tange*, hvor der findes 2 til 2½ Favne Sandbund, er en sikker Vinter, og Tilflugtshavn for Skibe, som kunne komme derind, da de der ligge fri for Haviisen; men det er vanskeligt at komme derind, da Strömmen er meget heftig i Mundingen, saa det er fornödent at passe Öieblikket saavel af den ind- som udgaaende Ström för dens Kæntring med höi Vande, om Vinden er föielig, eller det er muligt at varpe eller buxere ind, thi der ligger paa kun omtrent een Skibs-

længde

længde uden for *Höpde* et blindt Skiær, og man ſkal ind imellem dette og Pynten, da der norden for Skiæret ikkuns er 5 til 6 Fod Vand. — Den udfaldende Ström er ſaa ſtærk, at end ikke nogen velroende Baad kan, imedens den löber, overvinde ſamme; man bör derfor have en vel kiendt Mands Veiledelſe, eller imedens man ligger uden for bemeldte Havn, ſelv underſöge Löbet, og paſſe den beleilige Tid at komme ind. De, ſom ville overvintre her, kunne hale ſig paa Grunden i Bugten imellem Indlöbet og *Gudrundeholm*, hvor Grunden er reen og blöd Sand, og hvor man da endog er ſikker for den fra *Ooſen* udgaaende Iis; men her er ingen Leilighed at loſſe noget af Skibets Ladning. Det maae videre bemærkes, at *Ooſen* eller Bugten inden for *Meleyre Tange* tilfryſer ſom ofteſt om Vinteren, ſaa at naar man om Foraaret möder under Kyſten den tildrivende Haviis, ikke kan med Vished finde Tilflugt herinde, da *Ooſen* endnu kunde være belagt med Iis, ſom ſtoppede Indlöbet.

Der findes endnu en god Stoppeplads paa *Breidals-Bugt* paa Veſtſiden af *Havnarey*, hvor der tæt under denne Öe findes 6 Favnes Dybde reen Sandbund, og lidet længere ud fra den 9 Favne.

Ved at komme ind paa Bugten med Söevind og ville ſöge denne Stoppeplads, kan man böie ganſke tæt om den forbenævnte Holm *Kapa*, og lade Ankeret falde i Læe af *Havnarey*, dog ikke ſydligere end at *Kapa* begynder at komme overeet med *Kampnæs*.

Imellem *Havnarey*, *Andey* og *Grasleiſe* er en ſærdeles tryg Havn for Fiſkerhukkerter og deslige Fartöier, men Indſeilingen dertil er meget vanſkelig, og kan ikke ſkee uden Weſter fra mellem *Havnarey* og *Andey*, og det er fornödent ſtrax at fortöie med Landtouge, da der ikke er Plads at ligge paa Svai. Paa diſſe ſmaa Öer findes ingen Vand, men paa Kyſten mellem *Hvarfs-* og *Alfredartange* gives der paa flere Steder god Leilighed at fylde Vand. Nordlige Vinde blæſe hyppigſt her paa Bugten, og ofte meget hæftig; det er ikke ſieldent at her blæſer en Storm af Norden, imedens det kan være ſtille eller laber Kuling paa *Faskrud-Fiord* og *Stödvar-Fiord.* Det er temmelig almindeligt, at naar Vinden er N. O. eller N. her paa denne Bugt, da falder den paa *Beru-Fiord* N. W. eller veſtligere. Her falder ogſaa ſtærke Kaſtevinde fra de höie Fielde nær under

D der



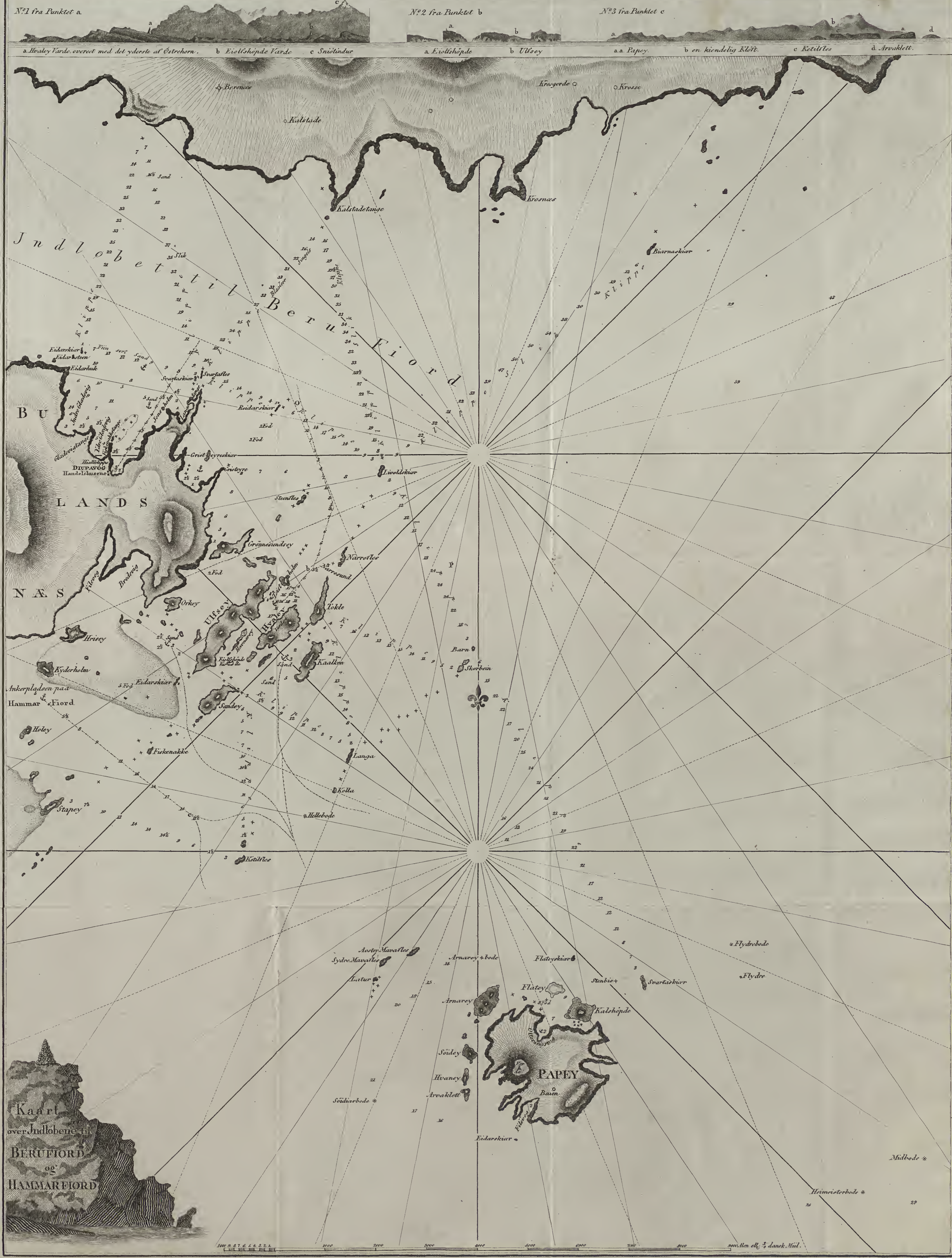
der Land, mén da Bugten er temmelig breed, og Indſeilingen kort, ſaa ere diſſe her mindre at befrygte end paa andre af Öſtkyſtens Fiorde.

Lidet uden for *Larungerne* er Dybden 80 Favne, ſom aftager temmelig jævnt indefter. I ſtrænge Vintre er hele Bugten tilfroſſen inden for Öerne.

Kyſten af det Forbierg, benævnet *Berunæs*, ſom adſkiller *Breidals-Bugten* fra *Beru-Fiord* er ſteil og utilgiængelig, tilmed er den omringet med blinde Skiær ſamt opſtaaende Klipper over Vandſpeilet, paa nogle Kabellængder eller mindre ud fra Kyſten. — Fieldene, ſom gaae need mod Stranden, ere ikke ſaa höie ſom paa Nordſiden af förſtnævnte Bugt, men hæver ſig gradeviis ved terraſſeformige Affætninger til Kyſtfieldenes temmelig almindelige Höide af 400 Favne og noget derover.

Streiteshuk, ſom er den yderſte Pynt af *Berunæs*, er næſten altid indhyllet i en meer eller mindre tyk Taage. Om denne Huk er Strömmen derhos meget ſtærk, men retter ſig efter Ebbe og Flod.





N.º 1 fra Punktet a
N.º 2 fra Punktet b
N.º 3 fra Punktet c
a Hvaley Varde, overeet med det yderste af Østrehorn.
b Eiolfshöpde Varde
c Sniötindur
a Eiolfshöpde
b Ulfsey
a.a Papey.
b en kiendelig Klöft.
c Ketilfles
d Arvaklett.
Berenæs
Krosgerde
Krosse
Kalstade
Kalstadetange
Krosnæs
Biarnaskiær
Jndlobet til Beru Fiord
BU LANDS NÆS
Eidarhuk
DIUPAVOG
Handelshusene
Grönnesundsey
Narrefles
Narresund
Liwoldskiær
Steenfles
Reidarskiær
Svartaskiær
Svartafles
Orkey
Ulfsey
Hyndey
Tokle
Kaalken
Hrisey
Kyderholm
Ankerpladsen paa
Hammar Fiord
Holey
Eidarskiær
Sandey
Fiskenakke
Stapey
Langa
Kolla
Hellebode
Ketilfles
Barn
Skorbein
Aoster Mavafles
Sydre Mavafles
Latur
Arnarey bode
Flateyskiær
Flatey
Stenbis
Svartaskiær
Kalshöpde
Arnarey
Söidey
Hvaney
Arvaklett
PAPEY
Baien
Eidarskiær
Söidiarbode
Flydrebode
Flydre
Midbode
Hrimeisterbode
Kaart over Jndlobene til BERUFIORD og HAMMARFIORD

ÖERNE og SKIÆRENE udenfor BERU- og HAMMAR-FIORDENE.

Forinden at tale om diſſe Fiorde ſelv er det fornödent omſtændeligt at beſkrive de uden for dem liggende Öer, Klipper og Skiær, ſamt den Tilflugt, ſom der findes ved og mellem diſſe, ſom ſaavel for Anduvningen, ſom for Ind- og Udſeilingen til og fra dem, da ere vigtige at kiende, paa det man efter Omſtændighederne ved Forandring af Vind og Ström, Kulingens Af- og Tiltagende m. v. kan tage en Beſlutning paa hvilken Skibets Frelſe meget ofte, man kunde ſige altid, vil beroe, og til Veiledning herved er tilföiet et ſpeciel Kaart over Indlöbene til diſſe Fiorde og de der uden for liggende Öer.

Papey, den ſtörſte Öe uden for Öſterlandet, er af maadelig Höide. Paa dens höieſte Punkt, der omtrent kan være 40 Favne over Vandſpeilet, er opbygt en henved 4 Alen höi Varde, der ved flere Leiligheder bliver omtalt ſom Mærke for Seiladſen. Uagtet denne Öe har en temmelig ujævn Overflade, toner den ſig dog meſtendeels eens fra alle Sider, og dens lodrette Sider ere om Sommeren ofte hvide af Fugleſkarn. Den er omgivet med nogle Holme, ſamt flere ſynlige og blinde Skiær, og har endeel ſmaae Bugter eller Vige, hvoraf tvende, den ene paa Nord-, den anden paa Sydſiden, kunne i Nödsfald tiene ſom Stoppepladſe. Den paa den nordre Side er kaldet: *Otteringsvig*, hvortil Indſeilingen er imellem *Flatey* og *Kalshöpde*, hvilken ſidſte er ligeſaa höi ſom *Papey* ſelv, og ſkielnes derfor ikke lettelig fra den. Man kan löbe ind imellem *Flatey* og *Flateyſkiær*, ſom næſten er under Vand med Floden, imellem *Flateyſkiær* og det blinde Skiær *Stenbis*, ſom ligger Weſten for *Svartaſkiær*, eller imellem diſſe ſidſte og *Kalshöpde*, hvilket alt beroer paa Vinden og Skibets Stilling. Derimod er Löbet Sönden om *Flatey* fuldt af blinde Skiær, og der er kun liden Dybde, ſaa at dette Löb ei kan benyttes uden af ſmaae og velbekiendte Fartöier. *Otteringsvig* har fra 6 til 2 Favne Sandbund ligeſom man ligger længere ind; den kan altſaa endog være tienlig ſom Tilflugts-Stoppehavn for ſtore Skibe. Her kan ikke ſætte ſaamegen



Söe ind, at det kan være til Hinder for Skibene, og ikke heller ſvær Iis, höiſt enkelte afbrækkede Skorſer. Man maae ſvinebinde med aaben Klyds for N. O., for hvilken enkelte Compasſtreg Havnen er meeſt aaben. Et ſtort Skib bör lade Ankeret falde, naar det er tværs eller lidt inden for *Kalshöpde*, hvor der er 7 til 8 Favne Vand, og naar Skibet er opſvaiet, hale det længere ind i Vigen, at ſvinebinde. Det förſte faldne Anker kan man lade ſtaae for at vinde op under, og at gaae under Seil fra efter Leilighed, eller og at före Spring ud. *Filevog* paa den ſydlige Side af *Papey* har fra 2 til 7 Favne Vand. Dens Brede er ikke meget over et par Skibslængder, og da Grunden derhos er klippeagtig, bliver det her nödvendigt öiebliklig at ſvinebinde med Landtouge, hvortil man vil finde Leilighed paa Klippekyſten. Det uden for Vigen liggende *Eidarſkiær* er ganſke lavt. Man kan gaae paa begge Sider af det. Men denne Viig ſkulle ikkun afbenyttes i höieſte Nödstilfælde, da den baade er ſnæver og ikke dækket for Söevinden.

Arnarey er en græsbegroet Holm der har 3 Humpler, hvilke viſe ſig meer eller mindre adſkildte ifölge Skibets Stilling derfra. Muligt at et Skib kunne komme igiennem Sundet imellem denne og *Papey*; men det vilde være voveligt, og bör kun benyttes i meget beſynderlige Tilfælde.

Paa *Arnareybode* ſees kun undertiden Brænding. De Syd for *Arnarey* liggende Holme: *Söidey*, *Hvaney* og *Arvaklett*, hvilke alle have Grönſvær paa Toppen, ere noget lavere end *Papey*, og ſees kun i enkelte Stillinger adſkildte fra den. Der er dybt og reent Löb imellem *Arnarey* og forbemeldte mindre Holme, ſamt Klipperne *Ooſter-* og *Sydre-Mavaſles*, hvor der findes 15 til 20 Favnes Dybde, og man har kun at vogte ſig for *Arnareybode*, til hvilken Ende man bör holde noget nærmere *Mavaſles* end *Arnarey* ſaalænge *Kalshöpdes* Nordhuk er uden for *Flatey*, ſom er den eneſte lave Öe eller Holm omkring *Papey*. *Latur* er en liden lav Klippe, omgivet af blinde Skiær, og dens Sydhuk bör ikke nærmes paa mindre end een Kabellængde. Den henved ¼ Miil i V. t. S. fra *Papey* betegnede *Soidiarbode* og en tæt nordlig for den liggende Klippe fortiene ſtörſte Opmærkſomhed for dem ſom maatte forfalde herunder, ſaameget mere da deres Beliggenhed ikke er med fuldkommen Nöiagtighed beſtemt.

Paa

Paa $\frac{1}{4}$ Miil i r. v. S. S. O. fra *Papey* er der 2de over Havet opſtaaende Klipper, kaldet *Sælſkiærene*, ſom altſaa ikke ere farlige da der er dybt omkring dem og de tiene til Mærker, ſom i det fölgende anföres.

Holmen, kaldet *Svartaſkiær*, beliggende omtrent 4 Kabellængder retviſende N. O. fra *Papey*, er ſort af Udſeende, kan være 60 til 70 Favne lang, og 2 til 3 Favne höi. Det har ellers en temmelig jævn Overflade og lodrette Sider; paa $\frac{2}{3}$ Fierdingvei, omtrent r. v. Öſter fra ſidſtbemeldte, ligger en liden Klippe, kaldet *Flydre*, hvilket kun ſees netop over Vandet med Ebben, ellers bryder Söen ſtedſe derpaa, ligeſom paa det blinde Skiær *Flydrebode*, ſom ligger et par Kabellængder nordlig derfra. Omtrent $\frac{3}{4}$ Miil r. v. Öſt fra *Papey* ligger et blindt Skiær, kaldet *Eiſterbode* *). Havet bryder for det meſte derpaa, dog ikke altid. For at gaae fri Norden om denne Bode, maae *Sælſkiærene* holdes inde paa *Öſtrehorn* **), indtil *Skorbeinſkiær* er ret under *Bulandstinde*. Vil man ſtaae ind til *Beru-Fiord* maae diſſe Mærker iagttages, og ingenlunde peile *Skorbein* nordligere end bemældte Tinde. Tæt omkring *Eiſterbode* findes 20 og 21 Favne Klippebund. Med allerlaveſte Vande vil dette Skiær ſees i Vandſkorpen. Paa *Midbode* og *Heimeiſterbode* ſees ikkun Braad, naar Söen er mere end almindelig oprört. Saavel imellem diſſe omtalte blinde Skiær, ſom imellem ſamme og *Papey*, er Dybde nok for ethvert Skib; men da Strömmene rundt omkring denne Öe ere meget hæftige, ſaa bör man om muligt undgaae at nærme dem under Anduvningen af *Beru-Fiord* Öſter fra, i Særdeleshed da der efter Islændernes Udſagn ſkal ligge flere blinde Skiær i Nærheden af *Heimeiſterbode* og *Midbode*, men ſom for Mangel af nöiagtig Kundſkab om dem ei har kundet blivet aflagt i Kaartet.

Klippen *Skorbein* er omtrent 70 Favne lang og 2 Favne höi; den beſtaaer egentlig af 2de Klipper, adſkildte ved en Aabning af 5 Favnes Brede, men har ikkun 1 Fods Dybde med Ebben; den ſees kun adſkildt i enkelte Retninger. Henved een Kabellængde Norden for *Skorbein* ligger et ganſke lidet Skiær, kaldet *Skorbeins Barn*, hvilket er blindt med Höi-

*) Formedelſt at dette Skiær ligger ſaa langt fra Papey, har man ikke kunnet bringe det ind paa det ſpecielle Kaart over Beru-Fiord, ſom det vi egentligen her giver Beſkrivelſen til, men det findes aflagt i det ſtörre Kaart over hele Öſtkyſten. Det ſamme er Tilfældet med de omtalte Sælſkiær m. fl.

**) See Landtoningen No. 17 fra Punktet N.

Höivande, men hvorpaa dog for det meste sees Brænding. *Langa* og *Kolla* ere ganske lave Klipper r. v. Syd for *Skorbein;* mellem disse, som ogsaa imellem *Skorbein* og *Langa*, skiuler Havet en Mængde Boder eller blinde Skiær, saa at kun Baade kunne i godt Veir löbe hermellem. Havet bryder ikke altid paa dem alle.

Sydvest for *Kolla* findes *Hellebode*, hvorpaa sielden sees Brænding. *Ketilsles* ere 2de Klipper, hvoraf Toning findes No. 18; det sydlige er noget höiere end de hidtil omtalte synlige Klipper; dens Overflade er jævn, den har næsten lodrette Sider og er af et sort Udseende. Paa 1 à 2 Kabellængder Norden og Vesten for samme ere blinde Skiær, hvorpaa Havet sielden bryder. *Livoldskiær* er en Klippe omtrent af Störrelse som *Skorbein* eller lidet mindre; det har en Mængde smaae Humpler og Spidser, hvorved det bliver kiendeligt fra de hidtil omtalte Skiær. Et Rev af blinde Skiær skyder en god Kabellængde Nord ud fra samme; fra dets Sydhuk strækker sig en sammenhængende Række af blinde Skiær heelt need imod *Narrosles*; mellem disse kan kun Baade passere i godt Veir.

Forinden at giöre Forklaring over *Ulfsey*, *Hvaley*, *Kaalken* m. fl., og den Tilflugt eller de Stoppepladse, som findes imellem dem, og som ved Ind- og Udseilingen til og fra *Beru-Fiord* ere af störste Vigtighed at kiende, ville vi först give Beskrivelse over denne Fiord og Indseilingen dertil.

Anmærkning. Det maae bemærkes, at saalænge man er udenfor, endogsaa temmelig nær ved de hidtil omtalte Öer, Holme og Skiær sydostlig udenfor Beru-Fiord, synes de indenfor dem nærmere Bulandsnæs beliggende större og mindre Öer, saasom Kaalken, Hvaley, Ulfsey &c. &c., som de vare sammenhængende med bemeldte Næs, saameget mere som disse ikke ere höie, dog for det meste temmelig ujævne, derhos græsbegroede; og det yderste af Bulandsnæs er ligeledes ikke meget höit, af hvilken Aarsag man ikke opdager Aabningerne imellem disse Öer indbyrdes og imellem dem og Næsset, förend man nærmer Livoldskiær eller kommer i nordostlig Stilling ud fra samme, ligesom man ikke heller fra den anden eller sydvestlige Side kan adskille dem, forinden at være kommen op imod Ketilsles eller sydvestlig ud fra dette.

BERU-

B E R U - F I O R D.

I Henseende til Anduvningen af *Beru-Fiord*, naar man fra Söen vil söge samme, bemærkes, at den paa den nordre Side er begrændset af temmelig höie Fielde, hvis spidse Tinder som oftest ere frie for Snee om Sommeren. Over det inderste af Fiorden reiser sig *Fosaadalsfield* og *Oxen*, hvilke udmærke sig fra de andre Fielde ved at være flade paa Toppen. Paa Fiordens sydlige Side hæver sig det pyramideformige *Bulandsfield* til en Höide af omtrent 500 Favne, som fölgelig i klart Veir vil kunne sees paa en Afstand af over 16 Mile, og inden for dette ligger Fieldet *Desen* (see herover Toningerne No. 15 og No. 19). Ved disse mærkelige Bierge vil man, saasnart Veiret er sigtbart, meget lettelig kunne anduve Fiorden, og naar man nærmer samme ret Öster fra eller S. O., kiende dens Aabning, samt faae Kiending af *Papey*, hvis Peilinger særdeles maae lede til at undgaae de foromtalte blinde Skiær Östen for samme, ligesom det farlige *Kögurskiær*, hvilket fordrer den allerstörste Opmærksomhed af de som ville anduve *Beru-Fiord* eller befinder sig herudenfor, da det just ligger midt for Indlöbet paa $1\frac{3}{4}$ Miil i omtrent r. v. O. N. O. fra *Papey* og $1\frac{1}{2}$ Miil S. t. O. fra *Streiteshuk*. Paa dette er 11 à 12 Fod med Ebben; Söen bryder sielden derpaa med Aflandsvind, med Paalandsvind derimod giver det nu og da et svært Braad; dog kan der ofte være $\frac{1}{4}$ à $\frac{1}{2}$ Time imellem hvert, hvilket giör det saameget farligere. *Kögur* skal for 60 til 70 Aar siden have været en liden Holm, som besögtes af Fiskerne. Langmærket mod Nord for denne saa farlige Bode er *Niall* og *Bera* *), tvende smaae spidse Fieldtinder paa den nordre Side af *Breidalsbugten*, fri af *Godaborg*, et temmeligt höit Field nedenfor Gaarden *Os* i Breidalen. Tværmærket fra 1 Kabellængde Östen for *Kögur* fra Punktet *M* er Siden af *Fosaadalsfield* i det inderste af *Beru-Fiord*, seet imellem *Tillings-Tangen* og *Desen*; over sidste Mærke findes Toningen No. 15. Langmærket mod Syd fra samme Punkt *M* er, at Sydosthukken af *Papey* ikke holdes östligere end Klöften *d* paa Toningen No. 16, förend *Fosaadalsfield* er aldeles skiult imellem *Desen* og *Tillings-*

*) Disse 2de Fieldtinders Beliggenhed ere os ikke opgivne saaledes at vi har kundet betegne dem i Kaartet.



lings-Tangen, derſom man agter at gaae norden om *Kögur;* vil man dermod ſönden om *Kögur* eller imellem denne og *Eiſterbode*, da bör *Fosaadalsfield* ikke ſkiules förend *Papeys* Sydoſthuk er bragt öſten for *Sniötinder*. Tæt omkring *Kögur* findes 11 til 13 Favne Klippegrund.

Foruden de omtalte Skiær har man intet at frygte naar man ikke holder ſydligere ind, end at *Skorbein* er ret under *Bulandstinde*, og ikke nordligere, end at *Biarnaſkiær*, af Störrelſe og Udſeende ſom *Hladen* i *Breidalsbugt*, haves under ſamme Field. *Biarnaſkiæret* kan under den ſydlige Side nærmes paa 1 Kabellængde; men det ville være voveligt uden Veiledning af en erfaren Lods, at gaae norden om Skiæret eller imellem det og Kyſten.



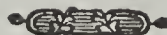
Diupa-

Diupavogs Handelsted i Beru Fiord seet fra den modsatte Side af Havnen.



DIUPAVOG paa Nordſiden af *Bulandsnæs* er Havnen paa *Beru-Fiord*, ved hvilken Handelſtædet ligger, og ſom af denne Aarſag i Særdeleshed ſöges. Naar man vil anlöbe denne, eller og ſöge ind paa Fiorden for at ſtoppe nogetſomhelſt Sted derinde, da er det væſentligt at ſöge Kiending af *Livoldſkiær*, for at gaae Norden om ſamme *). Henimod $\frac{1}{4}$ Miil N. N. V., $\frac{1}{4}$ N. fra *Livoldſkiær*, ligger *Reidarſkiær*, hvilket er noget mindre end hiint; det er under Vand med Floden, men nogen Brænding vil dog altid ſees paa det. Det er omgivet med blinde Skiær, ſaa at det ikke bör nærmes paa mindre end 1 Kabellængde, og man bör altid gaae Norden om det, da der imellem *Reidarſkiær* og *Grioteyre* Pynt er ureent og lidet Vand. Fremdeles maae der holdes uden om *Svartafles* og de övrige udenfor Pynten af *Langetange* liggende ſynlige Skiær. *Svartafles* er omtrent af Störrelſe ſom *Reidarſkiær*, lavt, men dog ſtedſe ſynligt over Vandet. *Svartaſkiær* er ikke ſaa langt ſom *Svartafles*, men derimod noget höiere. Saaſnart man paa nærmere eller længere Afſtand er paſſeret *Svartafles*, ſom under Indſeilingen nödvendigt bliver om bagbord, aabner ſig *Diupavog*, hvis Indſeilings-Mærke er, at Handelshuſene ikke ganſke bör ſkiules bag *Hiallklippe*, en 2 til 3 Favne höi ſteil Klippe, der ligger tæt foran Huſene, og hvorpaa er opbygt et ottekantet Lægtehuus, af

*) See Toningen No. 17 fra Punktet O paa det Specielle Kaart.

af Iislænderne kaldet *Hiall.* Naar Vinden er rum, at man kan sætte sig i dette Mærke og holde ligefrem ind, da bör bagbords Kyst af *Langetange* fölges nær paa $\frac{1}{4}$ Kabellængde, og naar man nærmer Vigen eller Havnen, bör man mindske Seil, og lade et Anker salde Agter fra, da der ikke er meget Svaierum, og derefter fortöie med aabent Klyds for N. O. Dybden inde i Vigen er 3 til 2 Favne. Skibe af meer Dybgaaende kunne lægge sig noget udenfor Vigen, hvor de imidlertid ikke ville kunne ligge saa trygge. Skulde Vinden derimod være skral, at man saae sig nödt til at krydse, da indrettes Slagbouge efter Leilighed, dog ikke at nærme sig *Eidarsles* paa mindre end henimod 1 Kabellængde, og kan man efter Omstændighederne stoppe paa de Steder, som paa Kaartet er mærket med et Anker, til Leilighed gives at komme ind i Havnen. Et lidet letseilende Skib kunne endog krydse sig ind imellem Kysten af *Langetange* og det Rev af Skiær, som fra *Fiskenakketange* parallel skyder ud med denne Kyst, hvortil der egentlig behöves Lods. Imidlertid er Mærket for det yderste af dette Rev, at *Eidarsteen* sees i Linie med *Glimeyretange*, der i det inderste af Fiorden skyder ud fra Foden af Fieldet *Desen.* Naar disse Mærker ere bragte overeet, da maae Kramboden ikke skiules bag *Hiallklippe*, og naar man kommer længere ind, da maae endogsaa lidet af Vaaningshuset holdes frie af bemeldte *Hiallklippe* *). *Diupavog* eller den mindre Havn er som sagt kun liden, og har i det höieste Rum til 2 à 3 maadelige Skibe, som fortöie i Klipperne. Den kan ansees meget tryg, endog som Vinterhavn, da ydermere Vigen kan bespændes med Touge med paaneiede Bomme, som tilstrækkelig vil afholde de mindre Iis-Skotser, da de sværere vil staae paa Grund udenfor. Ved Handelstedet ere beqvemme Landingsbroer. Med Ny- og Fuldmaane indfalder Höivande paa *Diupavog* Kl. 3 T. 10'. Forskiellen imellem Höi- og Lavvande er i Almindelighed 5 Fod; i Springtid, med stormende Veir af Paalandsvind, 9 til 10 Fod. I Bugten imellem *Langetange* og *Eidarhuk* er der Westen for *Diupavog* 2de andre Vige, nemlig *Ydre-* og *Indre-Glædevig*, men disse ere ikke tienlige at söge, deels ere de ikke rene, deels aabne for nordlige Vinde. Paa Bugten udenfor er for det meste Sandbund.

For-

*) Disse omtalte Mærker vil kunne kiendes af ovenstaaende Vignet, forestillende Diupavogs Handelsted.

Foruden *Diupavog* frembyder *Beru-Fiord* enkelte andre ret gode Havne eller Tilflugtſteder, hvilke kunne være nyttige at kiende for den, der under Indſeilingen overfaldes af ſydoſtlige Storme. Under ſlige Omſtændigheder kan man löbe indenfor *Tillingsholmene* paa den nordre Side af Fiorden, hvor der findes 5 til 6 Favne Sandbund, og hvor der med diſſe Vinde findes fuldkommen Beſkyttelſe mod Söen. Men da Kyſten er klippeagtig, er det at foretrække at ſöge Ankerplads i *Geutavig*, hvor der findes 5 til 6 Favne ſandig Strandbred, ſkiöndt denne er noget höiere oppe i Fiorden. *Geutavig* er bekiendt af at Handelſtedet tilforn har været her; men det er i den ſenere Tid flyttet til *Diupavog*, ſom ogſaa er bedre ſkikket dertil. Paa *Geutavig*, ſom er rummelig nok for 2 eller 3 Skibe, er der 3½ Favne Leerbund, noget blandet med Mudder. *Stadareyrar-Bugt*, i det inderſte af *Beru-Fiord*, har 3 til 4 Favne Sandbund og er ganſke lukket for Söen, derimod meget udſat for voldſomme Vindkaſt fra Fieldene. Ikke heller kan den ſiges at være frie for Beſög af Haviiſen, hvorvel denne ſielden ganſke har opfyldt Bugten. Höivande indfalder her ved Springtid omtrent Kl. 4½.

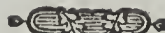
Sydoſtlige og öſtlige Vinde blæſe hyppigſt paa *Beru-Fiord* Dybden i denne er meget forſkiellig. Imellem *Livoldſkiær* og *Tillingsholmene* er der 30 til 40, og længere ude 40 til 50 Favne og derover.

Beru-Fiord fryſer kun til i meget ſtrænge Aaringer eller naar Grönlandsiiſen Vinterdagene er under Landet. *Diupavog*, *Glædevigene* og *Stadareyrar-Bugt* ere derimod ſom ofteſt tilfrosne alle Vintre. Lodſen for Indgaaende boer for nærværende Tid paa *Kalſlade*. Han vil altid kunne ventes i ſeilbart Veir, naar de ſædvanlige Signaler giöres. Fra *Papey* eller Syd for kan man for Tiden ikke vente ſig Lods.

Stoppepladsene ved og udenfor BERUNÆS.

Efter ſaaledes at have forklaret de Havne og Stoppepladſe, ſom findes inde paa *Beru-Fiord*, ſkulle vi ogſaa tilföie Forklaringen over de Stoppepladſe, ſom findes imellem Öerne udenfor ſamme, og ſom kunne tiene til vigtig Tilflugt, ſaavel for Ud- ſom Indgaaende, naar Vind og Veir pludſeligen forandrer ſig. Naar under Indſeilingen til *Beru-Fiord*

 Vin-



Vinden falder saaledes at man ikke kunde lægge *Svartafles* forover, bör man enten holde tilsöes igien, eller söge Stoppeplads et eller andet Sted i Nærheden. Det vilde i saadant Tilfælde ikke være tilraadeligt at holde krydsende i dette vanskelige Farvand. *Grioteyrevig*, som adskilles fra *Diupavog* ved *Langetange*, kunne, naar Omstændighederne tillader at söge det, anbefales som saadan Stoppeplads. Denne Viig har fra 3 til 3½ Favne Sandbund. Ved Indseilingen hertil bör Östsiden af det yderste af *Langetange* ikke nærmes for meget, da der paa en stiv ½ Kabellængde ud fra samme ligger 3de smaae Skiær, som ere under Vand med Höivande. Naar man er inden for disse kan Kysten overalt nærmes paa ¼ Kabellængde. Saasnart man er indenfor *Grioteyreskiær*, maae Ankeret falde, og da her er kun lidet Rum, maae uopholdelig fortöies eller föres Spring ud, for ikke at svaie need paa Skiærene, som ligge længere inde i Bugten. Da her paa denne Viig falder slem og urolig Söe med nordostlige og östlige Vinde, er det ikke tilraadeligt at opholde sig her længer end höist nödvendig.

Imellem Öerne, som ligge udenfor *Bulandsnæs*, nemlig *Ulfsey* og *Hvaley* m. v., er der en anden meget tryg Stoppeplads, som under lignende Omstændigheder kunne söges, men hvortil Indseilingen er yderst vanskelig; vi ville derfor forklare den saa omstændelig som mulig, og forud bemærke, at paa 2½ Kabellængde tværs Westen for *Livoldskiær* er et blindt Skiær, paa hvilket ikkun Havet bryder med temmelig urolig Söe, og paa den anden Side er *Steenfles*, der har et Steenrev, hvorpaa Havet næsten stedse bryder, det skyder een Kabellængde nordostlig ud, og herimellem gaaer Indseilingen til bemeldte Stoppeplads, som er viist paa Speciel-Kaartet ved den tegnede Seilingslinie. Paa Strækningen af de blinde Skiær, som er imellem *Livoldskiær* og *Narrafles*, bryder Söen næsten bestandig; herimellem er aldeles ingen Giennemfart. *Narrafles* selv er ganske lavt; det er næsten under Vand med Höivande ved Springtid. *Tokle* er en 3 Favne höi Klippe, der paa enkelte Pletter er bevoxet med lidet Græs. Sundet imellem denne og *Narrafles*, kaldet *Narresund*, har 4 til 5 Favne Vand, men er ikke fri for Skiær.

Grönnesundsey, *Ulfsey*, *Teistholm* og *Hvaley* ere græsbegroede, og kunne letteligen kiendes ved at eftersee Toningen No. 17 tagen fra Punktet

tet *O*, een Kabellængde nordoſtlig udenfor *Reidarſkiær*. *Teiſtholm* er 2 Favne höi, og aldeles ſteil paa den nordre og öſtre Side. Paa *Hvaley* er opreiſt en Steenvarde, hvilken fra *Reidarſkiær* ſees over *Teiſtholm*. Paa Sydſiden midt for Sundet, mellem *Ulfsey* og *Hvaley*, ligger *Eiolfshöpde*, en ganſke liden 2 à 3 Favne höi lodretſtaaende Klippe, hvorpaa er opreiſt en liden Steenvarde. Vil man ſöge denne omhandlede Stoppeplads, og har ſat ſig i den Stilling at være een Kabellængde nordoſtlig udenfor *Reidarſkiær*, da vil, ifald Veiret er ſigtbart, den bemeldte Toning No. 17 fra Punktet *O* være meget veiledende; man haver her *Popey* overeet med Nordhukken af *Narrefles* (ſee bemeldte Toning), hvilke da holdes ſaaledes indtil man kommer i Punktet a, hvor det yderſte af Forbierget *Öſtre-Horn* ſees ret over den paa *Hvaley* opreiſte Varde, hvilket Mærke viſes paa Landtoningen No. 1 paa det ſpecielle Kaart; nu holdes dette Mærke indtil Punktet b, hvor *Eiolfshöpde* (der endnu ikke var kommen frem, men havde været ſkiult bag *Ulfsey* og *Teiſtholm*) er bragt under *Sniòtindur* (Toning af *Eiolfshöpde* findes under No. 2 paa Speciel-Kaartet). Efter ſidſte Mærker holdes ind i Havnen. Indenfor *Teiſtholm* er der god ſandig Holdebund; Dybden er der fra 15 til 17 Fod. De udenfor denne Stoppehavn liggende Skiær beſkytte den mod al Söegang. Med nordlige Vinde er det bedſt at ſætte Ankeret tæt under de ſmaae Skiær, der ligge Öſten for *Ulfsey*, og da före Styrbordstoug iland paa *Hvaley*.

Det bör bemærkes, at da Strömmen ſætter med temmelig ſtærk Fart imellem Öerne, ſaa vil man ikke, medens Ebben löber, kunne vente at naae denne Havn i ſtilagtigt Veir, ſom ogſaa at det kan blive vanſkeligt at komme ud derfra igien. Det ſkal være muligt at komme ſaavel ind til Havnen ſom ud igien til Söes igiennem *Narreſund*, men man maatte være ſærdeles kiendt, eller forud underſöge Löbet.

Skibe kunne ikke komme ind paa denne Havn Syd fra; det maatte være ſmaae, velbekiendte og med höieſte Vande. Til de 2de Stoppepladſe, ſom der findes imellem diſſe Öer, nemlig den Weſten for *Kaalken* mellem den og *Hvaley*, ſamt den Weſten for *Ulfsey* og Sönden for *Orkey*, kan man ikke komme ind til uden Syd fra, og ſaaledes ſom Seilingslinierne paa Kaartet ere viſte; for velbekiendte er den förſtnævnte ikke vanſkelig at ſöge, endog med ſtore Skibe, men Indlöbet til den ſidſte er ſaa van-



vanſkeligt at beſkrive, at Ingen vilde kunne rette ſig derefter, den er og kun tienlig for mindre Dybgaaende.

Kaartet er meget tydelig, og efter det vi i foregaaende har forklaret, anſee vi ingen videre Beſkrivelſer fornödne for de ſom ſkulle finde ſig i Stilling Sönden for *Papey*, og har tienlig Vind til at gaae mellem denne Öe og Klipperne, ſamt Skiærene, fra *Ketilſles* og *Skorbein* o. ſ. v. Nord efter, enten for at ſöge *Beru-Fiord* eller at ſtaae til Söes igien.

HAMMAR-FIORD.

Skulde man befinde ſig Syd fra *Papey* med Paalandsvind og ikke kunne lægge *Beru-Fiord* op, eller finder ſig i nogen anden beſynderlig Stilling, da er der en Stoppeplads inde paa den forreſte Deel af *Hammar-Fiord*, ſom kan benyttes, men hvortil Indſeilingen er meget vanſkelig. Det er ligegyldigt om man gaaer Norden eller Weſten om Klippen *Ketilſles*, hvilken dog ikke bör nærmes paa mindre end 2 Kabellængder. Naar man er indenfor bemeldte Klippe, bringer man Nordhukken af det ſydligſte *Ketilſles* overeet med en kiendelig Klöft i Klipperne paa *Papey*, ſaaledes ſom Toningen No. 3 fra Punktet c paa Speciel-Kaartet over *Beru-Fiord* udviſer, hvilket Mærke maae holdes meget nöiagtigt, for at ſlippe igiennem det ſnevre Löb imellem de blinde Skiær ſydveſtlig fra *Fiſkenakke* o. ſ. v. Saaſnart man er indenfor *Fiſkenakke* har man 9 til 10 Favne Sandbund; men man ligger meget bedre imellem *Holey* og *Kyderholm* paa 5 Favne Sandbund. Inde i *Filevog* ſkulle et Skib kunne finde Vinteroplag, men det er yderſt vanſkelig at komme ind eller ud; videre kan ingen Skib komme ind paa *Hammar-Fiord*. Indenfor *Hammar-Fiord* hæver ſig den ſaakaldte *Thrandejökel*, der ligeſom *Hofsjökel* indenfor *Alfta-Fiord* er ſtedſe belagt med Snee. Diſſe Jökler (ſee Toning No. 20) give derfor god Landkiending, da der paa hele Kyſten Nord for ikke findes deslige Jökler eller bedækkede Sneefielde förend op imod *Borgar-Fiord*.

ALFTA-FIORD,

en lang og ſmal Sandtunge, kaldet *Starmyrartange*, aflukker den Fiord fra Söen. Indlöbet til den har ikkuns 4 til 10 Fod med Höivande, og indenfor

denfor

denfor er det ſaa opfyldt med Grunde, at kun Baade kunne komme frem. Fra Söeſiden bör man ikke nærme ſig *Starmyrartange* paa ſynderlig mindre end 1 Miil, da Grunden indeſter er ſtærk aftagende.

LOONSVIG.

Paa henved et par Mile ſydlig for *Alſta-Fiord* ligger det bekiendte og mærkelige Forbierg, kaldet *Öſtrehorn*, og omtrent 3 Mile ſydveſtlig fra dette et andet, kaldet *Weſtrehorn*, hvoraf der findes Toninger 16, 17, 18, 19 og 20. I Bugten imellem diſſe er det tydeligt at ſee, at Havet har opbrudt en Sandbarre eller Banke, der er voxet op over Havets Vandflade, hvilken aflukker 2de Bugter, kaldet *Loonet*. Imellem det ſydligſte af bemeldte Sandbanke og Pynten *Rakeberghale*, ſom ſkyder ud fra Foden af *Weſtrehorn*, er der et ſmalt Indlöb, ikke ſtort over een Kabellængde breedt, hvilket er givet Navn af *Papoſen*. Omtrent ½ Kabellængde udenfor *Rakeberghale* reiſer ſig en Klippe over Vandſpeilet, kaldet *Kraaka*, og Sydoſt fra dette endeel andre, hvilke tildeels ere belagte med Grönſvær paa Toppene. *Gardey* er et blindt Skiær; men man ſeer dog for det meſte Brænding paa det.

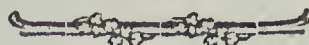
Man kan indſeile *Papoſen* ved enten at gaae imellem *Kraaka* og Pynten af Tangen, eller mellem den og *Rakeberghale*. I det förſte Löb er 3 til 3½ Favn med dagligt Lavvande, i det ſidſte 1½ til 2 Favne. Der findes god Ankerplads kort indenfor Indlöbet paa 3 Favne Sandbund, ſaa nær *Rakeberghale*, at der kan bringes Fortöiningstouge iland. Skibe, ſom kun ſtikke 7 Fod, ville ogſaa kunne ligge godt under det ſaakaldte *Tofa*, nogle ſmaae Skiær paa den nordre Side i *Oſen*. Da Strömmen med Udfaldet har en rivende Fart i Indlöbet af *Oſen*, ſaa kan man ikke indſeile den uden ved voxende Vande eller naar Strömmen er i Kæntring. Höivande indfalder med Ny- og Fuldmaane omtrent Kl. 5. Nordveſtlige Vinde blæſe haardeſt paa dette Sted, men med diſſe er man imidlertid aldeles betrygget mod Söegang. Denne Ankerplads er alene beſkreven for det mulige Tilfælde, at et Skib, der havde Læger paa Kyſten, her kan finde Tilflugt, da den i övrigt aldrig beſeiles.

Det maae ydermere bemærkes, at hvorvel endeel af Skiærene, ſom ligge udenfor den ſydoſtlige Kyſt af Iisland fra *Papey* til *Weſtrehorn*, ſamt videre



videre Wefter efter, ere aflagte i Kaartet, faa er det dog ikke muligt at være anfvarlig for at man har optaget dem alle, og det er færdeles tilraadeligt for de Söefarende ikke at nærme fig denne Kyft uden at være uomgiængelig tvungen dertil.

Weftrehorn er et Forbierg ligefom *Öftrehorn*, hvis yderfte Bierge have en faa ganfke befynderlig Dannelfe, at de ere færdeles udmærkede, hvilket af de forbenævnte Landtoninger kan fluttes. Weften for *Weftrehorn* er Kyften meget lav og fandig, men noget ind i Landet, meer eller mindre, reifer fig *Klofa*, *Hnappedals* og andre fvære Jokler, fra hvilke der nedftyrte, naar der falder Töe eller mildt Veir, fvære Vandfald, Foffe og Elve, men fom ingenfteds danner nogen feilbar Flod. Man feer kiendelig af Kaartet, at denne Kyft Weften for *Weftrehorn* har havt Fiorde eller dybt indgaaende Bugter, faafom *Horne-Fiord* og andre mindre; men da det ftore Ocean reifer med fydlige Storme fine alpehöie Bölger mod denne aabne, tildeels fandige Kyft, faa have diffe ved deres Indrulding imod Kyften opbrudt Sand og Singels af Havets Bund, og opkaftet Barrer og fvære Sandrygge, fom have lukket al Indgang til Fiordene, ligefom vi forhen nyelig have fagt for de Bugter, fom ere kaldede *Loonet*. Det Vand, fom ved Foffene og Elvene fylde *Horne-Fiord* og andre, maa have iblandt et Udbrud, ifær til faadanne Tider, hvor Havet ved Ebben er lavere udenfor; faaledes er *Horne-Os* et udbrudt Udlöb af meerbemeldte Fiord af famme Navn, fom ville anfees at kunne være af famme Befkaffenhed fom nyelig foromtalte *Pap-Os* ved *Loonet*, men *Horne-Os* er mere Forandringer underkaftet end hiint; man haver heller ingen Mærker for dets Indfeiling, faa det ville være et Underværk, eller Tilfælde fom grændfede dertil, om noget Skib kunde finde Tilflugt der, og faadant kan figes for hvad der i övrigt ved flige Ofer kunne være paa hele Strækningen af Sydoft og Sydkyften fra *Weftrehorn* til *Portlandshuk* og videre Wefter efter. — Denne Kyft er altfaa aldeles havnelös, og ingen Aarfag findes til at nærme fig den; der ligge vel ogfaa enkelte Klipper hift og her udenfor den, fom man ikke kiender, men overalt maae Beftræbelfen gaae ud paa, ikke at nærme fig denne Kyft paa nogle Mile.



BE-

WESTMANN ØERNE

Erlendsey
Skiæret
Medkletur
Ostrekletur
Heimakletur
Istaklet
Klevet
Biarnarey
Hauen
Handelstædet
Grasleise
Hane
Navra
Hraun
ey
Dahlfield
Heina
Joten
Kirken
Helgefell
Flugur Hammer
Ofanleitis Hammer
Bötran
Lillehöfde
Klauwenwig
Storehöfde
Alsey
Branden
Sydere
Hellersey
Geldungaskiær
Sulnaskiær





Fortoning fra Punktet A i Kaartet over Sydkysten. ___ a Geirfugleskier b Dahlfield og c Heimakletur paa Westmann Øe d Steinarfield e Drangafield f Øster Jokel seet over Taagen i N. N. O. r. o.

BESKRIVELSE

til

Det voxende Kaart over Sydkysten af Iisland

fra

INGOLFS-HÖFDE-HUK

til

KAP-REIKIANÆS

og

FUGLESKIÆRENE

Plade No. 6.

Vi fluttede foregaaende Beſkrivelſe til Kaartet No. 5 med at tale om den Farlighed, ſom der i Almindelighed er ved, formeget at nærme ſig Sydkyſten af *Iisland*, formedelſt at denne Kyſt ligger aaben for det voldſomme Hav mod den længſte Strækning af Oceanet.

Her er en anden höiſt mærkværdig Naturbeſkaffenhed paa denne Deel af *Iisland*, nemlig, at det er her at de ſaalænge bekiendte og mærkværdige Vulkaner ere beliggende; hvem kiender og nævner ikke *Hekla* ſom et blandt de meeſt omtalte ildſprudende Bierge paa hele Jordkloden. Omendſkiöndt man ikke kan anſee *Hekla* for en aldeles ſlukket eller udbrændt Vulkan, ſaa ſkeer de vulkaniſke Udbrud ikke alletider fra dette Bierg ſelv, men der ere baade lange Tidsrum imellem diſſe Udbrud, og de fremkomme og udbryde paa forſkiellige Steder. — Midlertid ville vi ikke indlade os paa en Gienſtand, ſom er vores Formaal uvedkommende; dog kan vi ikke undlade at tale kortelig om, at Bierget *Eyafield* eller *Öſterjökel*, ſom ligger næſten i ret Syd omtrent 5¾ Miil fra *Hekla*, da Efterretning er kommen medens vi ſkrive dette, at det har i Slutningen



af 1821 havt et hæftigt vulkanisk Udbrud, hvilket for de under Landet kommende Söefarende kunne vække særdeles Opmærksomhed, enten ved at de see Rög om Dagen eller Flammer om Natten at udspryde af dette Bierg; man kan naturligviis ikke forudsee disse Phenomeners Vedvarenhed, eller om denne Vulkan vil snart ophöre eller længer vedvare. Men Bierget er desuden meget mærkværdigt som Landkiending, da det er en Jökel, hvis överste Top stedse er belagt med Iis og Snee, og dets Höide er 5794 Fod over Vandspeilet. *Heklas* Höide er angivet at være maalt til 5210 Fod, og derfor maae disse Bierge i sigtbart Vejr kunne sees i en meget lang Afstand til Söes (see Toningen paa vedföiede Kaart over *Westmanöerne*).

Der har været en sort Klippetop nær ved den överste hvide Top af *Österjökel*, kaldet *Gvödnarstein*, som Snee og Iis ikke har kundet forblive paa, og hvilken var kiendelig paa lang Afstand; om denne vil vedblive saaledes, efterat den nye udbrudte Vulkan ophörer, vil Tiden vise.

Det er maaskee ikke overflödigt her at anföre Höiderne af nogle flere mærkværdige Fielde paa denne Deel af Landet, som kunne sees fra Söen.

Tindfield er en saakaldet halv Jökel; dens Höide over Havet er 5368 Fod.

Selioland Ryg over Havet er 2016 Fod.

Trihyrning har sit Navn af 3 Fieldtoppe, som paa Fieldet danne en Triangel; dette Fields Höide over Vandet er 2781 Fod.

Ingolfsfield er 1594 Fod over Havet.

Langehlidfields Höide er 1806 Fod over Havet, og

Vivelfields Höide er angivet at være 1958 Fod.

PORTLANDS-HUK og WESTMANÖERNE.

Hele Strækningen fra *Ingolfs-Höfde-Huk* til *Portland* og siden videre Wester efter, er en aldeles lav Sandkyst, hvorindenfor paa en Afstand af 3 til 3½ Miil begynder Foden af höit reisende Bierge, Fielde og Iisjökler, fra hvilke der nedstyrte betydelige Fosser, Elve og Floder, som söge deres Udlöb i Havet, men dog tilbyde ingen af dem nogen

Slags

Slags Indlöb eller Tilflugt for Skibe, hvorfore man ogsaa, som ofte er bemærket, bör holde sig i tilbörlig Afstand fra Kysten, hvorved man maae være saa meget mere opmærksom, thi da Landet fra Biergene need til Kysten er lav og sandig, synes disse fra Söen at ligge meget nærmere Strandbredden, end som i Virkelighed, og derfor forekommer det som man var længere derfra.

PORTLANDS-HUK er den sydligste Pynt paa Iisland, som skyder need fra et lille Bierg kaldet *Dyrholar*, hvilket ligger paa en udgaaende Sandpynt, som dog er Foden af de höie Fielde nærmere end den foregaaende Kyst. Udenfor denne Huk ligge adskillige i Söen besynderlig opstaaende Klipper. Naar man seer den yderste Klippehuk Öster eller Wester fra, da seer man ligesom tvende aabne Porte eller Hvælvinger igiennem dem, saaledes som Landtoningen paa vedfölgende Kaart udviser. Det var mulig med Aflandsvind at stoppe paa begge Sider af den, men hvem ville vove dette? Tilfældet maatte være höist besynderlig; ved nogen hastig Overgang fra Landvind til Söevind blev det uomgiængelig Forliis.

WESTMANÖERNE. Den störste af disse, de andre ere kun Holme eller Klipper, har en liden men tryg og god Havn, hvorved der er anlagt et Handelsted, som har Samqvem med det faste Land alene ved Baadefart naar Veiret tillader det, da Kysten af Iisland paa denne Side er paa anden Maade aldeles utilgiængelig. Dette Handelsted er alle Aaringer besögt af et eller to Skibe fra Danmark. Det ville være overflödig for enhver tænkende og oplyst Söemand at give anden Anviisning til at söge Havnen, end den det vedfölgende Kaart udviser.

Den störste Vanskelighed ved Indseilingen til den ere de stærke Kastevinde, der falde fra Fieldene paa den Landtunge, som dækker den nordre Side af Havnen. De höieste Fielde paa *Westmanöe* ere *Helgefield*, *Östrekletur*, *Heimakletur* og *Dahlfield;* de tvende sidste, som ere lige höie, har 910 Fods Höide over Vandspeilet.

Havnen dækkes ved en Sandbarre, som gaaer tværs over fra Side til Side, og altsaa aftager og svækker Söen af östlig Vind, som er den eneste, der kunne reise Söe; med et dybtstikkende Skib maae man passe at gaae ind over Barren med Höivande. Da Havnen kun er liden, og

 der



der altſaa er knapt Svaierum, maae man uopholdelig ſvinebinde med gode Landtouge. Den har tvende Skibsleier, det indre og ydre; paa det ydre Leie er der 22 Fod med almindelig Springtid, og paa det indre 10 Fod med laveſte Vande.

THORLAKS-REHD og ÖREBAKS-HAVN.

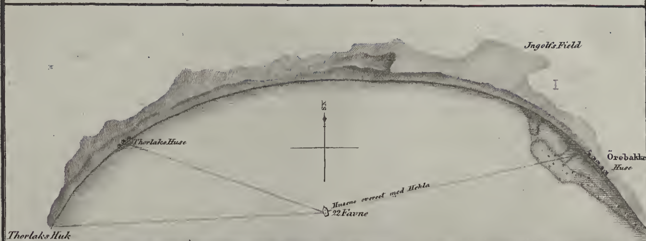
Vi have allerede i det foregaaende bemærket Forvovenheden af at nærme ſig formeget den ſydlige Kyſt af Iisland; imidlertid kan man ikke nokſom beundre hvad den Menneſkelige Induſtrie opfinder, og hvad de Söefarende maae vove, ſaaſnart det for mercantilſk Henſigt gielder om Samqvem med en Kyſt eller et Land, og man ſeer hvor omhyggelig der er ſögt at udfinde Punkter paa denne Kyſt, hvor det var mueligt for Skibe at komme til og i det mindſte for en kort Tid at kunne opholde ſig; dette viſer ſig naar man betragter at *Örebaks* ſaakaldede Havn kan blive beſeilet. Paa den anden Side er det Lands Beboere viſt meget at beklage, hvor Samfærſelen er ſaa beſværlig ſom i Iisland, og hvor altſaa Affætningen af Landets Frembringelſer, og Ombytning eller Anſkaffelſe af Vare til Livets Fornödenheder, tildeels til dets taalige Ophold, er ſaa vanſkelig at forſkaffe ſig, ſom paa den her omtalte Deel af Iisland.

Der ere etablerede Kiöbmænd paa *Örebak*, og der gaae almindelig aarlig et eller to Skibe fra Kiöbenhavn til dette Sted. Anduvningen til ſamme behöver neppe nogen videre Forklaring, end den en tænkende Söemand efter ſin Stilling vil kunne udlede ſig af Kaartet, hvorved bemærkes, at *Weſtmanöerne* er et ſærdeles og vigtigt Kiendingspunkt at rette ſig efter, og at man kan ſee den ſtörſte af diſſe i ſigtbart Veir meget klart fra *Thorlaks-Rehd*, hvorfra Afſtanden er 9 Mile.

At kunne indlöbe *Örebaks-Havn*, eller rettere kun aabne Ankerplads, ſom andre Havne, vil et Öiekaſt paa Kaartet lettelig udviſe ikke at være giörligt; man ſöger derfor alleneſte forelöbig at komme til Ankers paa *Thorlaks-Rehd*, omtrent midt imellem *Thorlaks-Huk* og Huſene ved *Örebak;* der maae Skibet af Nödvendighed vente Lodſen ud og flere Baade fra Land, for at bringe det ind til *Örebak* og fortöie det.

For

Omtrentlig Toning af Landet taget fra Ankerpladsen paa Thorlaks Rehd.



Situations Kaart over Ankerpladsen og Fortöiningsmaaden ved Örebakke

Örebakke
Huse
Indseilings Mærkerne nu fortiden overeet med Biadner Field.

Endeel af Skiærene sees i Vandskorpen med almindelig halv Flod.

For at komme ind i denne ſaakaldede Havn, maae man nödvendige [illegible] ſvente godt Veir, ſmul Söe, Höivande og gunſtig Vind af Weſt eller N[illegible] og den ſidſte ikke for ſkral.

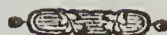
Havnen er der med ſtörſte Springflods höieſte Vande 23 Fod og med laveſte Vande 11 Fod.

For at give et Begreb om dette Sted, have vi paa vedföiede Udkaſt-Kaart givet en omtrentlig Fortoning af Landet, taget fra Ankerpladſen paa *Thorlaks-Rehd*, og ligeledes et Udkaſt af Grundene og Revene ved *Örebaks* Handelſted med Maaden hvorledes Skibene, ſom komme der, blive fortöiede; man ſeer deraf, at Tougene maae vel forſees med Tönder og Krydstræer, for at bæres op fra Grunden, hvilke Handelſtedet er forſynet med og udlaane til Skibene. Det ville viſt være en höiſt nyttig Sag for de Skibe, ſom ſkal beſeile dette Sted, naar de bleve forſynede med ſaadanne Jernkiæder, ſom nu i de nyere Tider ere opfundne og indrettede til at tiene i Stedet for Ankertouge, der paa Steder ſom her, hvor Grunden er ſkarp og ſtenet, ſaa let og haſtig afſkamfiles, og derved udſætter Skibene for at forliſe. Denne Udkaſt-Tegning over Fortöiningsmaaden her er os meddeelt af en praktiſk Söemand, ſom flere Gange har beſeilet Stedet, da vi ellers ingen nöiere Underretning har herover; til Nöd ſkal det være muligt at fortöie 2de Fartöier der, ſom vedföiede Udkaſt viſer. For at ſöge Ankerpladſen paa *Thorlaks-Rehd*, er *Ingolfsfield*, ſom er ganſke fladt ovenpaa, et ſærdeles godt Kiendingsmærke; videre ligger *Hekla* næſten i Linie med Handelshuſene, og om Bagbord haves den udſkydende *Thorlaks-Huk*.

Dybden her paa denne Ankerplads er 20 til 22 Favne reen Grund, og da Grunden er opgaaende mod Land, ſtaaer man vel ikke Fare at drive paa Land med Söevindene, ſaalænge Ankere og Touge kan holde; imidlertid reiſer Söevindene en ſaa ſkrækkelig Söe, at det er höiſt beſværligt at ligge, og da Grunden ſom ſagt er afgaaende, kan Afdrivning til Söes let finde Sted med Landvind, ſom ofte blæſer meget haard. Saaledes bör man ikke ſöge hertil uden yderſte Nödvendighed og abſolut Beſtemmelſe til *Örebak*, hvortil Sommeren eller den bedſte Aarstid bör vælges.



HOPS-



HOPS-HAVN og GRINDEVIG.

Paa det nærmefte 8 Miil Weften for *Örebak* og omtrent ½ Miil Öften for *Grindevig* er der en liden Bugt, fom er givet Navn af *Hops-Havn;* vedfölgende Situations-Kaart over famme vifer at det ville være farligt at ligge her med fydlig Vind, for hvilken den er aaben, med mindre det var med faa fmaae Fartöier, at de med höi Vande kunne komme ind i den inderfte Bugt, da Dybden i det fnevre Indlöb til denne er angivet at være 3 Fod med lavt Vande. I denne lille Bugt kunde der ved Kunft vel dannes en net lille Havn, men fom i et Land fom Iisland ikke er at tænke paa; Stedet föges heller ikke, og der er ikke opgivet os Mærker hvorefter denne Bugt kunne anduves; det maatte maafkee være ved at kiende det noget udfkydende *Hopsnæs*, naar man löb nær langs under Landet Öfter eller lettere Wefter fra.

GRINDEVIG. I den förfte Deel af diffe Befkrivelfer over de iislandfke Kyfter, fom udkom i 1788, har vi allerede i Tillæget til famme talt om *Grindevig*, hvor der tilforn har været et Slags Handelfted; den er, fom af famme fees, höift ubetydelig, og giver ingen Tilflugt for Skibe, endog ikke for de mindfte Slags, det er faa at fige en Umulighed at anduve denne Viig directe fra Söen; Vanfkeligheden heraf, og Farligheden at ligge paa denne aabne Ankerplads, hvor flere Fartöier ere total forlifte, har foraarfaget at dette Handelfted er ganfke nedlagt, og Vigen befeiles for Tiden ikke af noget Skib.

Videre er der intet at mælde om Sydkyften; men vi maae anbebefale Söemændene naar de fkulle löbe om *Kap-Reikianæs* for at anlöbe Weftkyften af Landet o. f. v., eller ved anden Leilighed at de befinde fig herunder, at have den allerftörfte Opmærkfomhed for det höift farlige *Blinde Fuglefkiær*.

Sluttelig maae vi endnu tilföie, at vi i den förfte Deel af Beretningen til Kaartet over Weftkyften af Iisland, fom udkom 1788, har befkrevet *Boefands-Havn*, fom til den Tid var et af de fmaae iislandfke Handelfteder, hvilken da blev befögt af et par Skibe om Aaret. Men nu befeiles den ikke mere, da en overordentlig fvær Storm af veftlig Vind

Situations Kaart over HOPS HAVN

forfattet af

Lieut.r Ohlsen 1803.

Gaarden Hop

Leer og Mudder

Vandfyldings Plads

Gaarden Järngerdastad

Smaae Steen og Sand

Haard Bund

3 à 4 Fd Tang og smaae Steen

Haard Sand

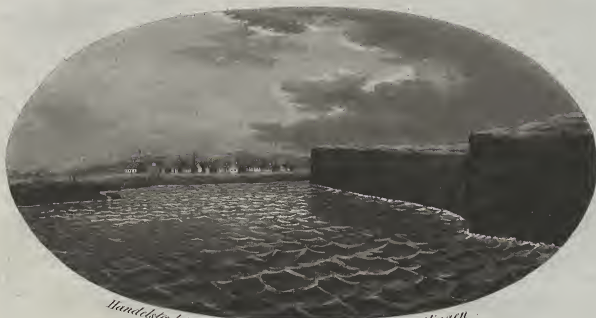
Indseiling

Indseiling

Hops Næs

Skale paa 1800 Alen eller 1/8 Miil.

Vind og höi Vande har ödelagt Handelshuſene ſammeſteds, hvorefter Handelen har trukket ſig til *Kieblevig*, ſom ogſaa er beſkreven i bemeldte förſte Deel, og hvoraf vi her ſlutte med et Proſpect taget ved Indſeilingen til ſamme.



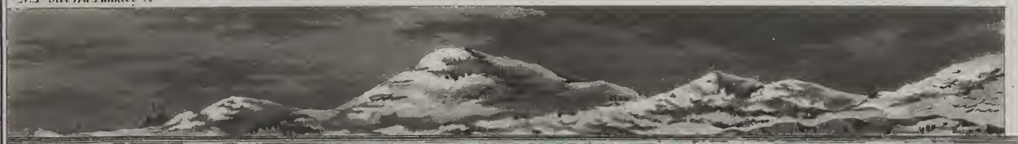
Handelstædet ved Kiebleviig seet under Indseilingen

De betydeligste Trykfeil.

De mindre vil Læserens Opmærksomhed let bemærke og behageligst selv rette.

Pag. 36.	Linie 13.	Staaer:	Paa deres östlige Side tæt inden for — læs — paa dens östlige Side tæt udenfor.
— 7.	— 7.	—	der her maatte befinde sig under — l. — der maatte befinde sig herunder.
— 8.	— 26.	—	der har i forrige Tider havt — l. — her har i forrige Tider været.
— 12.	— 4.	—	Geipirsrast — l. — Gerpirrast.
— —	— 12.	—	Hornet — l. — Hornnæs.
— 23.	— 7.	—	$\frac{3}{4}$ i S. t. W. — l. — $\frac{3}{4}$ Miil i S. t. W.
— —	— 9.	—	$1\frac{1}{2}$ Miil — l. — $\frac{1}{2}$ Miil.
— 25.	— 1.	—	Höpde — l. — Höpde-Pynt.
— 28.	— 9.	—	2 til 7 — l. — 7 til 2.
— —	— 32.		og en tæt nordlig for den liggende Klippe, udelades.
— 30.	— 2.	Staaer:	Syd — l. — Sydwest.
— 31.	— 24 og 25.	Staaer:	paa den nordre Side af — l. — Norden for.

N.º 1 Seet fra Punktet A



a Flæselange b Biarnarey c Kollemule Field d d Landet paa den sydlige Side af Vapna Fiord

N.º 3 fra Punktet C



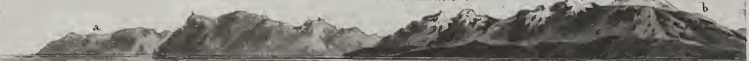
a Kollemule Field

Fortsættelse



b b b Landet paa den nordre Side af Vapna Fiord

N.º 4 fra Punktet C



a Landet östen for Borgar Fiord b b b Osfieldene c Borgar Field

Fortsættelse



d d Landet i Hierads Floin Bugt

N.º 2 fra Punktet B



a Borgar eller Dirfield b Biarnarey c Brekka Skiær

N.º 5 fra Punktet D



a Glættinganæs b den östre Side af Borgar Fiord c Geitfield d det inderste af Borgar Fiord e Lambedals Field

N.º 6 fra Punktet E



Borgar Field

N.º 7 fra Punktet F



a a Dalafieldene b i W.t.N.½N. 3 Mile c Jndlöb til Seidis Fiord

N.º 8 fra Punktet G



a Hörnnæs b b Landet paa

Fortsættelse



den östlige Side af Vid Fiord c Hukken imellem Miö og Nord Fiord d det Jnderste af Miö Fiord

N.º 9 fra Punktet J



Skruden og Arvaklettur

N.º 10 fra Punktet H



a Skruden b Andey c Watternæstange d Gvendarnæs Field e Reika Field

N.º 11 fra Punktet K



Skruden og Arvaklettur

N.º 13 fra Punktet K



a Taa b Tverhammar Field

N.º 12 fra Punktet K



a Gvendarnæs Field b Miöahnuks c Reika Field

N.º 14 fra Punktet L



a Tinda Field b Tverhammar Field

FORTONINGER AF OSTKYSTEN AF ISLAND.

